VIJFDE JAAR. N°. 991. **1841.** VRIJDAG, 22 JANUARIJ.

DE AVONDBODE,

Abonnement
AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,
Warmoesstraat, N°. 206.
En bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz., moeten *franco* worden ingezonden.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

Prijzen
VOOR 3 MAANDEN,
te *Amsterdam* ... f 1.—
en *Buitensteden* franco ... » 8.—
ADVERTENTIËN.
ZEVEN REGELS of minder ... f 1.75.
Elken regel meer ... » 25.
ZEGEL voor elke Advertentie en herhaling. » 35.

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.

Het Staats-Crediet.

II.

De bedoelde *vraag* is deze:

Aan wat anders dan aan de ministeriële handelingen, wetsontwerpen en redevoeringen, die als *allernoodlottigst* worden beschouwd, zou deze *algemeene vrees*, dit *wantrouwen binnen- en buiten 's lands* kunnen worden toegeschreven? (*)

Om tot die vraag aanleiding te kunnen nemen, moest men vooraf *poseren*, dat er algemeene vrees, en wantrouwen binnen- en buiten 's lands, bestond.

Wij hebben reeds gezien, wat daarvan is. Eene doorgaande klimming der beursprijzen, een gunstig verschil opleverende, tusschen nu en den 19 Oct., van 3 à 4 pCt., te Londen en te Amsterdam, is voorzeker een slecht bewijs voor dat gewaande binnen- en buitenlandsche wantrouwen. En wanneer de gewaande algemeene vrees en wantrouwen *niet bestaan*, zoo zal de loutere verdichting daarvan toch wel niet ten blijk verstrekken, dat de ministeriële handelingen, enz., op de beurzen, als zoo *allernoodlottigst* zijn beschouwd geworden?

Integendeel, derhalve. Voor zoo verre de prijzen, op de genoemde beurzen, met het *crediet* van den Staat in verband te brengen zijn, ware de vraag veeleer *omgekeerd* voor te stellen:

Aan wat anders dan aan de ministeriële handelingen, wetsontwerpen en redevoeringen, die als in de bestaande omstandigheden de *meest doelmatige* werden beschouwd, — (en de *aanneming* der voordragten *door de staten-generaal* dien ten gevolge,) — zou die *verbetering* van het staats-crediet toe te schrijven zijn?

Waarop berust het *crediet* in het algemeen? Is het enkel het vertrouwen op het *vermogen* van den debiteur? Of ook, en wel voornamelijk, de overtuiging van zijne *bereidwilligheid*, om zijne middelen tot de naleving van zijne verbintenissen aan te wenden? Laten twee *pretensiën* van gelijk bedrag te koop geboden worden; de ééne ten laste van A., een' man, zonder ander vermogen dan zijne winstgevende vlijt en nijverheid, maar die er algemeen voor bekend staat, dat hij nooit in gebreke blijft zijne betalingen stiptelijk op de tijd te doen; de andere, ten laste van B., die millioenen en millioenen rijk is, maar (gelijk sommige engelsche grooten) zijne schuldeischers wachten laat, tot op de boedelscheiding bij zijnen dood. Wij gelooven, dat die laatste, van beide, den geringeren prijs zou gelden.

De aangenomen ministeriële voordragten, nu, hebben blijk gegeven, niet alleen van het *vermogen* van den Staat, maar ook van de *bereidwilligheid* van het daarin bewilligende mede wetgevende ligchaam om de middelen van den Staat tot de naleving van zijne verbintenissen aan te wenden. Zij zijn met reden als in de bestaande omstandigheden de *meest doelmatige* te beschouwen, aangezien dat, hetzij door enkele leden der staten-generaal, hetzij door de schrijvers, die in de dagbladen hunne financiële inzigten hebben ontvouwd, *geene betere* zijn voorgesteld.

Of zou het, om het *staatscrediet*, het vertrouwen op de stipte naleving der *verbintenissen*, te schragen, een meer doelmatig middel geweest zijn, te beginnen met ze te schenden? Hoe men het toch neme, of noeme, wij zien niet, welk verschil er in het wezen der zaak zijn kan tusschen eene heffing van bij voorbeeld 10 ten honderd op de *coupons* en eene willekeurige *reductie* der 5 pCts. op 4½. Om nog te zwijgen van het doorgaande en hoogstgewigtige beginsel van alle belastingen, dat zij de *inkomsten* mogen treffen, maar niet het *vermogen* moeten krenken, terwijl hierbij de kapitaalswaarde van *f* 45 rente, die de *f* 50 zouden vervangen, evenzeer zoude worden verminderd; ja, nog meer dan naar enkel de evenredigheid, om des *antecedents* wille, hetwelk, eenmaal gegeven zijnde, met reden zou te duchten laten, dat te eeniger tijd weder op nieuw tot 10 pCt. en nogmaals 10 pCt. korting zou kunnen besloten worden.

Niet minder onbillijkheid zou er ook zijn in eene korting op de *tractementen en pensioenen*, dat is, willekeurige wanbetaling, of, zoo als het te regt door een geacht lid der tweede kamer genoemd werd, almede belasting van *de crediteuren van den staat*. Immers, ook de ambtenaren en gepensioneerden zijn *crediteuren* van den staat (1); ook de aan hen toegelegde jaarwedden en (veelal reeds vóór hunne dienstaanvaarding vastgestelde, en uit dien hoofde daarbij in berekening gebragte) pensioenen zijn *verbindtenissen*, waarvan de schennis, groot of klein, (het bedrag doet er niet toe), voor het minst een averegtsch middel zou zijn om den staat *crediet* te verschaffen. Wil men sommige jaarwedden en pensioenen als *gunsten* beschouwen? Het zij zoo; maar wat denkbeeld maakt men zich van de goede trouw, indien men ze niet, ook in het geval van loutere *schenkingen*, heilig acht? Doch, mogen er al enkele zulke uitzonderingen bestaan, *in den regel* zijn de ambtsbedieningen alles behalve sinecuren, en in de veeljarige dienst zuur verdiende pensioenen geene schenkingen, maar *verkregen regten*, waarvoor in der tijd door ijver en trouw de waarde is geleverd. Men zou, met het zelfde regt, of liever onregt, insgelijks alle andere crediteuren van den staat, leveranciers, aannemers van werken en wat dies meer zij, met eene korting van 10 pCt. op hunne declaratiën kunnen voldoen. Trouwens, dit laatste slechts voor de enkele keer, omdat de belanghebbenden, de volgende maal, zoo veel meer zouden bedingen. Op den duur viel het bezwaar alleen op de weërlooze dienaren van den staat, die, in het uitzigt en vertrouwen op de *onwisselvalligheid* van hunnen stand, meestal, de niet terugkeerende gelegenheden om zich tot meer voordeelige, maar minder zekere, beroepen te bekwamen, hebben laten voorbijgaan.

Meer schijn van regtvaardigheid heeft de aangeprezen heffing op de *inkomsten* in het algemeen, indien maar aan zulke heffing — anders dan op de bestaande indirecte wijze, — eene *gelijkmatige* werking te geven ware; indien zij niet metterdaad eene uitsluitende begunstiging van die voordeeliger beroepen, eene vermomming ware van de belasting der rentheffers, bezoldigden, en die weinigen meer, wier inkomsten met juistheid te *kennen* zijn.

Een uiterste nood, wel is waar, wettigt veel, dat anders ongeoorloofd zoude zijn, en men heeft dergelijke middelen, zoo hier te lande als elders, werkelijk *aangewend gezien*. Maar dan is men ook telkens, zoodra mogelijk, van de mislukte of schadelijk bevonden proefneming *teruggekomen*. Nooit en nergens is het eenig financiër in gedachten gekomen daaraan de *voorkeur* te geven, tot voorziening in gewone uitgaven. Men is er in Engeland toe gekomen, nadat de beroemde Pitt eerst verhoogde belastingen had ingesteld, om den staat niet met verdere geldleeningen te bezwaren, vervolgens wederom geldleeningen *nevens* de verhoogde belastingen, om die laatste niet boven alle mate op te drijven, en eindelijk, beide gezamelijk nog ongenoegzaam zijnde voor de groote krijgskrachtsontwikkeling, *nevens beide*, nog ook de *Income- and Property-tax* onmisbaar geacht werd. Maar het was toen om meer te doen, dan enkel de dekking van een deficit.

In *zulk* een deficit is met bezadigd oordeel geen *uiterste nood* te zien. En wanneer men het, tegen alle reden aan, daarvoor wil verklaard hebben, meent men dan, dat dit de weg zij om het staats-crediet bij in- en uitlander te doen bloeijen? Men heeft dien uitersten nood *geposeerd*, even als men den achteruitgang en de algemeene vrees *poseerde*.

En dit brengt ons tot de eigenlijke beantwoording der geopperde vraag.

Gesteld, die vrees en dat wantrouwen bestonden, niet in de verbeelding en in de beschouwingen slechts van den financiëlen schrijver in de *Arnhemsche Courant*, maar werkelijk, en op alle beurzen, zoo zou de oorzaak daarvan waarlijk niet ver te zoeken zijn, waar men sedert jaar en dag, in allerlei geschriften, van een' reddeloos bearden toestand, een' gapenden afgrond, onvermijdelijk bankeroet, enz. heeft zien ophalen; hulpmiddelen, als bij voorbeeld een *don gratuit*, waartoe ook de dienstboden hunnen penning zouden bijdragen, heeft hooren voorstellen, even als in de dagen van den nijpendsten nood, en nog kortelings, voor wie aan die geschriften geloof hechtte, bij verhitting van partijdriften om geschillen over staatsregtelijke veranderingen, en bedreiging van wie weet niet wat al schrikbarende gevolgen, het behoud van den staatsvorm zelven bagchelijk scheen; toen men te Brussel en te Antwerpen dacht en zeide, dat ons land voor eene *revolutie* rijp was. *Eendragt* is de echte grondslag van de magt der staten, en van het staats-crediet.

20 Januarij. S.

(*) *Zie* Arnhemsche Courant, *van* 30 *December.*

(1) Wij kunnen, hoezeer wij den bekwamen, dienstijverigen ambtenaar alles goeds wenschen, en gaarne zijne *regten*, in zoo verre hij die bezit, helpen voorstaan, in dit opzigt met den schrijver van het artikel niet volkomen instemmen. Er is, naar het ons voorkomt, als *crediteur* van den staat geene overeenkomst tusschen den rentheffer en den ambtenaar. De ambtenaar kan *crediteur* van den staat zijn, in zoo ver het *verledene* betreft; maar dat is hier de zaak niet, want de tractementen en pensioenen zijn altijd geregeld betaald. Het verledene kan dus niet getroffen worden; maar wel de toekomst, en omtrent de toekomst zou men de Regering kunnen achten tot den ambtenaar te staan, als de particuliere patroon tot den particulieren bediende. De toekomst zou dan voor schikking en overeenkomst vatbaar geacht kunnen worden; behalve nogtans voor *pensioen*, hetwelk wij mede zouden oordeelen een gevolg te zijn van een voltooid contract, en alzoo geene vermindering of korting te kunnen gedoogen. Wij merken echter dit alles slechts aan als in het voorbijgaan, alleen maar, om in ons geheel te blijven, zonder juist te willen gehouden worden eene gevestigde opinie te hebben uitgesproken. Het onderwerp vordert een rijp nadenken, en zal welligt nader door ons worden opgevat. DE RED.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM 21 Januarij.

— In verband met hetgeen wij vroeger vermeld hebben, nopens antwoorden op voorgelegde vragen door den minister gegeven, houdende ophelderingen ter behoorlijke toepassing der wetten op het patentregt, heeft Z. Exc. de minister van financiën, bij eene dezer dagen genomen resolutie, op de vraag: « hoedanig in overeenstemming te brengen het bepaalde bij tabel 7 (nieuw), § 5 in fine, luidende: dat de klassen, waarin de kramers worden aangeslagen, moeten beantwoorden aan ten minsten het dubbel van de regten, door de gezeten winkeliers over een gelijk tijdvak te voldoen, » geantwoord: — De bedoeling des wetgevers is, naar 's ministers inzien, in eerstgenoemde bepaling deze: « dat de klassen, waarin de kramers, in evenredigheid tot hun veronderstelde debiet, in verband met de wijze van verkoop hunner goederen en de inkoopswaarde daarvan (verg. § 9), moeten worden aangeslagen, behooren te beantwoorden aan ten minste het dubbel van de regten, welke een winkelier, in evenredigheid van gelijk debiet, naar den maatstaf van het tarief der zesde tabel moet worden opgelegd, of die hij, zoo zijn debiet geen duizend gulden bedraagt, zou hebben moeten voldoen, bijaldien in het laatste geval, het tarief, met dit afnemend debiet ook eene aan dat debiet in den algemeenen maatstaf des tariefs, geëvenredigde vermindering in den taux had toegestaan. »

Op de 5de vraag: « moet men als nog in vigeur zijnde beschouwen het bepaalde bij art. 25 in fine der wet van 1829, dat, namelijk, aan de kramers het patent niet zal worden uitgereikt, dan nadat zij ten volle hebben betaald de door hen verschuldigde regten, en zoo ja, hoe dan te handelen met de personen, die, luidens tabel 7 § 7, het kramersberoep als verwant kunnen uitoefenen, in het geval, dat zij zich bepalen bij de gemeenten hunner woning, » is geantwoord: « dat de bepaling van art. 25 in fine voormeld geenszins is herroepen; maar toch niet toepasselijk is op de bedoelde patentpligtigen van tabel 7, § 7, als komende dezelve aldaar geenszins voor als kramers. »

Nopens de 6de en 7de vraag: « hoedanig overeen te brengen de bepaling van § 14 der nieuwe 7de tabel, houdende, dat de regten en aanvullingsregten, verbonden aan de klassen, waarin de patentpligtigen der tabel worden belast, steeds ten volle en zonder splitsing naar tijdsgelang bepaald moeten worden: *a.* met de circulaire van 29 Mei 1834, n°. 160, 28ste vraag, waarbij die verpligting, welke reeds bij art. 12, § 2 der wet van 1819 was vastgesteld, is vervallen verklaard; *b.* met de boven aangehaalde bepaling, tabel 7, § 5, houdende, dat de kramers ten minste het dubbel der regten zullen moeten betalen, door den gezeten winkelier over een gelijk tijdvak te voldoen, » is geantwoord: « Wordt een kramer gerangschikt, bijv. in de 10de klasse, dan moet hij ook het volle geld voor de 10de klasse betalen, hetzij hij het patent voor een geheel jaar, of voor eenen enkelen dag vraagt; maar om in die 10de klasse geplaatst te worden, behoort zijn debiet niet te worden gelijk gesteld met een winkeliers debiet van een vol jaar; en in zoo verre kan men spreken van tijdsbestek. Bijv., indien men een' kramer een regt doet betalen, gelijk staande met het ¹/₅₂ van dat van een' zekeren winkelier, omdat hij gedurende één week, dat hij het kramers beroep uitoefent, de helft debiteert van hetgeen de bedoelde winkelier, in gelijke acht dagen, wordt verondersteld te verkoopen, dan betaalt hij kramer wel naar tijdsgelang van de uitoefening zijns beroeps, maar het

MENGELWERK.

DE NOTENBOOM.

In het logement *de drie Zwitsers*, te *Coblenz*, gezeten, zag ik, na een landelijk middagmaal te hebben gebruikt en een glas *Hochheimer* met *Seltzer*-water te hebben gedronken, naar de sterke vesting *Ehrenbreitstein*, en verloor mij in beschouwingen, die bij mij den lust verwekten, dat model van krijgsbouwkunst ook van binnen te bezien. Ik liet mij over de rivier zetten, wandelde den steilen berg op tot aan de buitenpoort der vestingmuren. Ik gaf, aldaar gekomen, de schildwacht mijnen wensch te kennen, die mij op den meest lakonieken toon van alle schildwachten antwoordde, dat ik niet binnen kon gelaten worden. Het gewigtige voorkomen aannemende, dat elke reizende *John Bull*, hij mag zulks te regt of ten onregte doen, gewoon is buiten zijn vaderland te voeren, poogde ik hem aan het verstand te brengen, dat ik een Engelschman was en men mij den toegang geheide te veroorloven, daar ik eenen door den pruissischen minister te *Londen* geteekenden pas had. De soldaat scheen aan dit mijn bewijs toe te geven, want hij liet mij door, en wees mij om aan een verder poortje aan te kloppen. Ik werd binnen gelaten en in eene wachtkamer gebragt, alwaar de sergeant mij vroeg, wat ik verlangde. Daar ik de duitsche taal niet bijzonder goed magtig was, antwoordde ik kort af, dat ik het binnenste der vesting wenschte te zien, en toonde hem mijnen pas, doch had de voorzigtigheid om hem, in het bijzijn zijner kameraden, een' halven daalder aan te bieden, om mij rond te geleiden. De sergeant was daarover zeer ontevreden en wees mij, zonder veel pligtplegingen, de deur der wachtkamer, terwijl hij zijnen toorn in niet zeer zachte woorden lucht gaf. Ik verstond de helft niet van hetgeen hij zeide, doch begreep, dat hij mij van poging om hem om te koopen beschuldigde, en dat ik de schildwacht, aan den eersten post, moest misleid hebben. De hevigheid zijner uitdrukkingen wekte de oplettendheid van drie zeer elegant gekleede officieren en van eene dame. Ik bevond mij niet weinig in verlegenheid, op deze wijze, het voorwerp van gelach van dat gezelschap te worden, en snelde verwenschend alle pruissische soldaten en vestingen verwenschende, den berg af.

Nu wandelde ik zorgeloos naar eenen tuin, welks waterwerken de schoonste grasperken bevochtigden, en wier schaduwrijke lanen, naar het mij toescheen, eenen openbaren tuin kenmerkten, ofschoon er buiten mij nog geen andere bezoeker te zien was.

Ik nam op eene landelijke bank, onder de breede schaduw van eenen notenboom, plaats, en poogde mijn verdriet te verdrijven, door eene zachte sluimering, waartoe de verkwikkende schaduw en de lieve eenzaamheid der plaats mij uitlokten.

Ik weet niet, hoe lang ik geslapen heb, maar ik werd door het gedruisch van ligte voetstappen, op het met zand bestrooide pad, dat naar den notenboom geleidde, gewekt. Met verbazing ontwaarde ik, in den verstoorder van mijne rust, eene jonge met smaak gekleede dame, welke op tamelijk verren afstand langzaam heen en weder liep. Bijna op het eerste gezigt herkende ik in haar de dame van het gezelschap, welks lachspieren door mijn' gedwongen aftogt, uit de vesting *Ehrenbreitstein*, waren in beweging gebragt. Aan een bijzonder schoon gelaat, en eene rijzige gestalte, verbond zij eene bevallingheid in gang en houding, die eene goede opvoeding kenmerkte.

Zij scheen mij niet te herkennen, doch verried eene zigtbare verlegenheid en de bezorgdheid harer dikwerf op mij gevestigde blikken baarde mij verwondering.

Van lieverlede kwam zij op minderen afstand, en de belangwekkende vreemdelinge naderde meer en meer mijnen gemakkelijken zetel. Eindelijk scheen zij, met eenen zonderlingen angst, hare oogen op mij te vestigen, als wilde zij ook de geringste beweging gadeslaan, die mijne verwijdering mogt voorspellen; hare zachte wangen werden rood, zoodat ik mij eenigzins getroffen gevoelde en stamelende eenige woorden in het hoogduitsch aan haar rigtte.

Het zwakke gevoel van ijdelheid, dat, hoe men zich ook moge voordoen, elken afstammeling van ADAM aankleeft, miste niet ook zijnen invloed op mijnen geringen persoon uit te oefenen. Ik was kinderachtig genoeg mij te verbeelden, dat ik in mijn uiterlijk iets buitengewoon innemends en bekoorlijks moest bezitten, ofschoon het zeer goed bekend was, dat ik mij nimmer door mijne fraaije gestalte, noch door mijn bijzonder geluk bij de vrouwen had onderscheiden.

Ik moet der schoone dame echter geregtigheid laten wedervaren; want hoewel haar gedrag dubbelzinnig kan worden geheeten, zoo gaf het toch geene stuitende ligtzinnigheid of coquetterie te kennen. Zij zette haar op en neder wandelen nog gedurig met korter of grooter schreden voort, tegen over den nootenboom, en wendde hare oogen steeds derwaarts.

Dit duurde op deze wijze een half uur voort, tot dat zij blijkbaar met innerlijke aandoening en ongeduldige haast op mijne bank aansnelde, zich zonder een woord te spreken op derzelve nederzette en een' van hare teedere en blanke armen om mijnen hals sloeg. Door deze onverwachte begroeting als door den donder getroffen, stond ik nog in twijfel over hetgeen na volgen zou, doch op hetzelfde oogenblik trok zij den arm terug, en bleek eenen verzegelden brief in de hand, die zij uit eene opening in den notenboom achter mij had gehaald.

Dit alles ging zoo haastig en dringend in zijn werk, dat ik slechts den angstigen spoed kon opmerken, waarmede zij het papier in hare kleine sierlijke handen poogde te verbergen, bij welke beweging mij een ring met smaragden aan haren vinger tegenblonk. Zij maakte eene ligte beweging, die van een eenigzins boosaardig lagchen vergezeld ging, en snelde met de vlugheid eener antilope over het gras, zoodat ik haar weldra uit het oog verloren had.

Ik moet bekennen, dat ik over dit eindigen van mijn avontuur een weinig verdrietig was; niemand ter wereld, die slechts de bescheidenste aanspraak op smaak en gevoel maakt, zal gaarne voor de oogen van een jong en schoon meisje eene belagchelijke rol spelen; dit was dien dag tweemaal mijn lot geweest, en bij de tweede reize had ik daartoe, door mijne geringe ervaring in de hoogduitsche taal, waarvan ik mij, ten smaad van alle woordenboeken en welluidendheid, regt zwierig wilde bedienen, niet weinig bijgedragen.

De avond viel en het kwam mij hoogst belagchelijk voor, dat ik mij om een vrouwelijk wezen, dat voorzeker geen zeer eerbiedwaardig doel najaagde, verder zou bekommeren; dus, de gebrekkelijkheid van ons geslacht wijsgeerig betreurende, liet ik alle vrees, verdriet en vijandschap, en ook alle verdere avonturen varen, en rigtte mijne schreden huiswaarts.

Aan de *table d'hôte* bevond zich bij het souper een aanzienlijk gezelschap; ik nam plaats aan het lager eind der tafel, alwaar twee officieren in uni-

regt der klasse, waarin men hem plaatst, is niet voor splitsing vatbaar.

Achtste vraag: «Strekt zich de verwantbaarheid der bedrijven van herbergiers, logementhouders en slaapsteêhouders met dat van tapper (zie tabel 13, n°. 1 in fine) al dan niet ook uit tot dat van kroeghouder (tabel 14, n°. 39).» Antwoord: «Een kroeghouder is een klein-tapper, en dus ziet men geene reden om den zoodanige van de bewuste verwantbaarheid uit te sluiten; (vergelijk intusschen het antwoord op de twaalfde vraag, hierna).

Negende vraag: «Zijn de kooplieden (tabel 14, n°. 3, 4 en 5) al dan niet bovendien patentschuldig, volgens n°. 6 derzelfde tabel, ter zake van den handel, door hen gedreven wordende, die niet valt in de termen, bij eerstgemelde nommers omschreven, of wel, sluit hier het meerdere het regt tot het mindere in?» Antwoord: «men vindt geen' grond, om een koopman, in de omschrijving van n°. 3, 4 of 5 vermeld vallende, en tevens op den voet van n°. 6 handeldrijvende, in beide die betrekkingen aan te slaan, behoudens, dat de belangrijkheid van beide, bij de bepaling der klassen, naar n°. 3, 4 of 5 worde in aanmerking genomen.»

Tiende vraag: «Zijn de wijnhandelaars in het groot, en als zoodanig belast, onder een der n°. 3, 4 of 5 van tabel 14, ook nog onderworpen aan den aanslag, volgens n°. 6 der zelfde tabel, ter zake van den kleinen handel, die zij in andere artikelen drijven?» Antwoord: «Het antwoord, op de onmiddelijk voorafgaande vraag gegeven, is ook toepasselijk op de onderhavige; en een wijnhandelaar in het groot, volgens n°. 3, 4 of 5 belast, is alzoo niet verpligt tot het betalen van eenen afzonderlijken aanslag wegens den kleineren handel, door hem in andere voorwerpen gedreven, mits bij zijne classificatie als wijnhandelaar ook op de voordeelen, aan dien kleinen handel verbonden, worde gelet. Op gemelden regel is echter eene uitzondering voor het geval, dat de bewuste kleinere handel tot voorwerp hadde sterke dranken of liqueuren, daar hij wegens deze belastbaar zou zijn naar n°. 36, gelijk dat n°. 36 almede op hem zou behooren te worden toegepast, wanneer hij, behalve zeehandelaar in wijnen, ook wijnkooper of grossier in wijnen ware.»

Elfde vraag: «Zijn de ondernemers van wagen- en karrenvrachten (n°. 18 van tabel 14) wel de zoodanige, die zelve vervoeren, of door eigen knechts en paarden laten vervoeren, en behooren deze niet meer eigenaardig onder n°. 69 derzelfde tabel te worden gerangschikt?» Antwoord: «De benaming in den franschen tekst der wet van den 21 Mei 1819 voor het bij tabel 14, n°. 18, vermelde beroep voorkomende, die van entrepreneurs de roulage pour le transport des marchandises, geeft duidelijk te kennen, welk bedrijf er bedoeld wordt, en dat hetzelve onderscheiden moet worden van dat van voerman of karreman, bij tabel 14, n°. 69, vermeld; des echter, dat hij, die naar n°. 18 aangeslagen is, bij uitoefening ook van het andere bedrijf, deswege naar n°. 69 geen' nieuwen aanslag verschuldigd is, mits alweder de voordeelen daarvan, bij de bepaling des aanslags, wegens het eerstgemelde, in aanmerking worden genomen.

Twaalfde vraag: «Zijn de beroepen van slijter (tab. 14, n°. 37) en van tapper (ibidem n°. 38) onderling verwantbaar?» Antwoord: «De wet bevat geene algemeene noch bijzondere bepalingen, welke de ambtenaren, bij art. 22 der wet van 1819 genoemd, zouden behoeven te beletten, naar de hun bij dat artikel toegekende bevoegdheid, de bij het vroegere 19de artikel vastgestelde regeling, ook ten aanzien der bedrijven van tapper en slijter toe te passen, voor zoo ver derzelver gezamenlijke uitoefening algemeen plaats heeft, zoo in de gemeente, waar de patentpligtige behoort te worden aangeslagen, als in de naburige gemeenten van gelijken rang; behoudens echter, dat, in het geval van dusdanige verwantschap, op den gecombineerden aanslag worde toegepast de bij de art. 11 § 2 der wet van den 16 Junij 1832 gevorderde verhooging met de helft.

— Men verneemt, dat door Z. Exc. den minister van financiën de volgende beschikkingen zijn genomen: — 1°. Is bij circulaire van den 4 Jan. 1841, n°. 650, aan de ambtenaren der registratie bekend gemaakt, dat het vroeger gegeven voorschrift van 15 Dec. 1827, volgens hetwelk, zoodra een heel vel of een half vel of een gedeelte van een vel respectivelijk eene grootere oppervlakte had dan 25 of 12½ vierkante palmen, hoe gering het verschil ook zijn mogt, het zegelregt 3 cents of 2 cents bedragen moest — is ingetrokken, en overeenkomstig de wet, slechts dan de verhooging van een' halven cent voor het zegel der dagbladen zal worden toegepast, wanneer het verschil volle vijf palmen bedraagt. 2°. Is bij circulaire van den 13 Jan. 1841, n°. 652, aan dezelfde ambtenaren bekend gemaakt, dat Z. M. magtiging heeft verleend de koninklijke besluiten van den 27 Maart 1825, n°. 126 en 30 Sept. 1828, n°. 115, betreffende de oplegging, ten behoeve van 's rijks schatkist, van eene jaarlijksche uitkeering van vier ten honderd van de huurwaarde der onroerende goederen in de doode hand overgaande, buiten verder gevolg te laten.

— Men schrijft ons uit Luxemburg: — De ijsgang in het groot-hertogdom heeft, naar het schijnt, vrij aanmerkelijke schade veroorzaakt. De menigte sneeuw, welke op de Ardennen is gevallen, heeft de rivier de Sure tot zulk eene hoogte doen aanzwellen, als de oudste lieden zich niet herinneren immer gezien te hebben. Hoewel de regering zoo veel mogelijk voorbehoedende maatregelen had genomen, heeft niets de kracht der door de rivier met onstuimigheid voortgestuwd wordende, bijzonder dikke ijsschotsen kunnen weêrstaan, en is de brug over de Sure bij Heiderscheid, die een gedeelte uitmaakt van den weg van Ettelbruck naar Bastogne, bijna geheel vernield. Ik ben nog niet bekend met de bijzonderheden, maar de menigte ontwortelde boomen, drijvende balken en huisraad, doet voor de grootste rampen vreezen.

Ik moet echter hier nog melding maken van eene daad van zelfopoffering, welke bij deze gelegenheid heeft plaats gehad: De postillon der brievenpost naar Luxemburg bevond zich in dreigend levensgevaar, toen twee jongelieden van Diekirch, Pierre Newen, oud 21 jaren, en Henri Reding, oud 22 jaren, hem met gevaar van hun eigen leven ter hulp snelden en het geluk hadden deze hunne edele poging met den besten uitslag bekroond te zien.

Utrecht 19 Jan. Uit Vreeswijk schrijft men van heden: — De stand van het water is heden alhier 2 el 69 duim; in de laatste 24 uren gewassen 60 duim.

Volgens particuliere berigten, zoude het ijs reeds gisteren te Wijk bij Duurstede in beweging zijn geweest. Men is algemeen van gevoelen, dat, indien het water aldus blijft wassen, het ijs nog heden ook alhier in beweging zal komen.

Dordrecht 20 Jan. De geringe nachtvorsten, welke sedert onze vorige ingetreden zijn, hebben tot nog toe het geheel opbreken en opruimen van het ijs voor deze stad belet. Het is wel herhaalde malen op enkele punten in beweging geweest, en buiten den Riedijk ziet men zelfs geheele vakken blank water, maar tot doordrijven is het nog niet kunnen komen. Intusschen kan dit met elke eb volgen, en schijnt naar boven alle ijs reeds opgeruimd, en alleen nog het op de boven-rivieren steeds wassende water eenige zorg te geven.

Brielle 20 Jan. Gisteren avond gaf het alhier sedert een half jaar bestaan hebbende harmonie-gezelschap *Euterpe*, ter eere van den verjaardag van H. M. onze geliefde Koningin, zijn eerste concert. De kortheid van deszelfs aanwezen in aanmerking genomen, werden de stukken tamelijk wel uitgevoerd. Mogt hetzelve dus verder in broederlijke eensgezindheid het zijne er aan toebrengen, om de muzijk, welke onder den burgerstand schier geheel onbekend scheen, in deze stad meer en meer te doen herleven; dan was er vooruitzigt, dat men alhier in weinige jaren met andere steden in ons vaderland in het uitvoeren van classieke stukken zou kunnen wedijveren.

Nijmegen 18 Jan. Nadat in den loop van ll. zaturdag het water zeer sterk was gewassen, en het zich had laten aanzien, dat het ijs op de rivier de Waal spoedig moest losgaan, hoorde men zondag morgen de bepaalde seinschoten, ten teeken, dat hetzelve doordreef. Aanvankelijk liet het zich aanzien, dat het gelukkig zoude doordrijven; doch omstreeks ten 9 ure begon het water dermate te wassen, dat hetzelve groote zorg verwekte. Schrikkelijke massa's ijs dreven, met eene vliegende vaart, voorbij, terwijl men onkundig was, of het ijs op de beneden rivier was opgebroken; spoedig was de Kade geheel overstroomd, het water in de huizen aan den Waalkant gedrongen, en de benedenstad, vooral aan de havenzijde, de Grootestraat en Steenstraat, door een' waterstand van 7 el, overstroomd. Allerwege was men bezig zich door dammen of kistingen te beveiligen, doch te vergeefs. Tegen den middag verminderde het afdrijvend ijs veel, en hoewel de overlaten in den Ooyschen dijk met een groot verval werkten, waardoor de geheele Ooysche en Duffeltsche polders geïnundeerd werden, bleef het water wassende, tot dat tegen den avond eenige val te bespeuren was, waarna het water steeds langzaam vallende bleef. Doordien zich op de zandbank, voor onze stad, een ijsdam gezet had, liep de stroom en de vaart van het ijs, langs de huizen, in de Steenstraat uitkomende, waardoor aan vele derzelve groote schade is veroorzaakt. De Kade is mede, en dit gebeurde reeds bij het begin van den ijsgang, zeer beschadigd, doordien de kantzerken en het gemetselde gedeelte derzelve door de ijsschotsen zijn weggestoken. In den verloopen nacht was de ijsgang weder even menigvuldig als den vorigen dag, zoodat de bewoners van de reeds zeer beschadigde huizen nog voor grooter onheil vreesden, hetwelk evenwel gelukkig is afgewend.

Het ijs in de rivier de Maas is reeds zaturdag ll. allerwege in beweging geweest, en doorgedreven zonder ongelukken te hebben veroorzaakt, ofschoon op vele punten, door het stellen van ijsdammen, het water tot aan den kruin der dijken is opgeloopen. De dijken, zoo aan de Waal- als Maaszijde, zijn in goeden staat.

Van den Boven-Rijn zijn de berigten alle geruststellende wat het ijs aanbelangt. Het water is echter wassende en het is te voorzien, dat de menigvuldig gevallen sneeuw hetzelve nog zal blijven vermeerderen.

Heden morgen, tusschen 8 en 9 ure, ontstond te Heumen, in de nabijheid van den molen, eene afschuiving van aarde in de binnenglooijing des dijks, vóór de Vilderswaai (eene zoogenaamde kolk of wiel ter lengte van 4 ellen) zijnde er op ééne plaats een zuiger of doorzijping opgemerkt, waarschijnlijk veroorzaakt door een mollengat. Dit, in den aanvang bedenkelijke voorval is, door tijdige en gepaste voorziening van den dijkstoel, voor alle verdere gevolgen gewaarborgd, zijnde reeds op den middag het gevaar voor het behoud des dijks geweken, en alzoo voor het oogenblik de inundatie van het rijk van Nijmegen en Maas en Waal voorgekomen.

Den 19 Jan. Heden voormiddag zijn de gunstigste berigten omtrent den toestand van den dijk te Heumen ingekomen. Het aangebragte werk heeft zich in den afgeloopen nacht in volkomen goeden staat gehouden.

Zoo even ontvangen wij nog de volgende berigten:

De beneden-Rijn is open van Pannerden tot beneden Wageningen; aldaar heeft het ijs eenen dam gevormd.

Het dorp Mook is gedeeltelijk geïnundeerd, daar het water aan den kruin des dijks staat. De Beersche overlaat werkt buitengemeen sterk.

De Ooysche overlaten blijven werken, waardoor het dorp Millingen reeds geïnundeerd is.

Op het oogenblik is het drijfijs voor onze stad zeer vermeerderd, zoodat de rivier vol gaat. (*Prov. Geld. Cour.*)

— Reeds vroeger deelden wij het voorloopige ontwerp mede tot de oprigting eener vereeniging ter beoefening der natuurkunde te dezer stede. Weldra toonde de deelneming van 68 leden, dat eene gelegenheid tot uitbreiding van natuurkundige kennis, even als op andere plaatsen, ook hier eene gewenschte zaak was. Verleden vrijdag werd deze vereeniging op de groote zaal van het stads gebouw *tot Nut en Genoegen*, door de stedelijke regering tot hare vergaderingen afgestaan, geopend met eene redevoering: *over den invloed der natuurkunde op algemeene en bijzondere beschaving*, door den heer Roell, welke, bij afwezendheid van den heer mr. J. W. Vermeer, den post van voorzitter waarnam. Daarna begon de heer Weydeman zijnen natuurkundigen cursus, welke voortaan geregeld om de 14 dagen vervolgd zal worden; deze en de daarop volgende redevoeringen en bijdragen uit het geheele gebied der natuurkunde, met of zonder proeven, zullen, zoo wij hopen, tot het gewenschte doel voeren.

Ofschoon reeds vroeger de lijst ter deelneming gesloten was verklaard, heeft de vereeniging het voorstel der directie aangenomen, om, uit hoofde der vele reclames wegens onwetendheid omtrent hare oprigting, dezelve nog open te laten tot aan de eerstvolgende vergadering op vrijdag den 22 Januarij. Na dien tijd zal men zich tot verkrijging van het lidmaatschap moeten onderwerpen aan de ballotage, en het betalen eener entrée van *f* 6; de jaarlijksche contributie is eveneens bepaald op *f* 6.

Maastricht 16 Jan. Wij vernemen, dat de *maatschappij van de vrienden der wetenschappen, letteren en kunsten*, alhier gevestigd, in hare zitting van gisteren, heeft besloten, dat eene tentoonstelling van voortbrengselen der limburgsche nijverheid zal plaats hebben, in hare localen, in de lente van dit jaar, tegen welken tijd Z. M. ons een bezoek van Hoogstdenzelven zou hebben toegezegd. Wij vertrouwen, dat deze omstandigheid onzen industrielen tot een' nieuwen spoorslag zal strekken, om, zoo veel in hun vermogen is, bij te dragen, tot den luister van dit echt nationale feest.

(*J. d. Limb.*)

BELGIË.

Brussel 20 Januarij. Sedert gisteren is het water van de rivier de Senne aan het vallen. De brieven uit Doornik, de beide Vlaanderen, Namen en Luxemburg, bevatten bijzonderheden omtrent de overstroomingen, die aldaar, ten gevolge van de dooi en het vallen van sneeuw hebben plaats gehad. De schaden daardoor ontstaan zijn zeer aanzienlijk.

FRANKRIJK.

Parijs 18 Jan. De koning heeft verscheiden marechaux-de-camp tot commandementen verheven of tot andere standplaatsen benoemd.

Prins Frederik van Wurtemberg is door Z. M. tot luitenant-generaal, en graaf Willem van Wurtemberg tot generaal-majoor benoemd.

De heer F. Denis, bibliothecaris van het ministerie van openbaar onderwijs, is benoemd tot conservateur der boekerij van Sainte-Geneviève, en de heer Marmier, door zijne reisbeschrijvingen (ook bij ons: zie den *Avondbode* van 7 Jan. en eenige volgende nommers) en andere verdienstelijke geschriften, gunstig bekend, is in de plaats, door de benoeming van den heer Denis opengevallen, tot bibliothecaris bij het ministerie van openbaar onderwijs benoemd.

De staatsbegrooting over het jaar 1842 is gedrukt en aan de leden der kamer rondgedeeld.

Een oud lid der nationale conventie, Barrere, die mede voor den dood van Lodewijk XVI gestemd had, en dien ten gevolge in België heeft gewoond, zoo lang de oudste tak der Bourbons op den troon heeft gezeten, is den 13 dezer te Tarbes, zijne geboorteplaats, overleden. Aan alle de staatkundige gebeurtenissen van zijnen tijd heeft hij een werkzaam deel genomen.

Men verhaalt, zegt eene der correspondentiën, dat de heer de Martigny, consul-generaal van Frankrijk bij de argentijnsche republiek, dadelijk bij het vernemen van het tractaat, door den admiraal Mackau gesloten, zijn voornemen heeft te kennen gegeven, om afstand van zijne betrekking te doen, en naar Frankrijk terug te keeren. — Ook wordt verzekerd, zegt dezelfde briefschrijver, dat, ten gevolge van mededeelingen, van Montevideo ontvangen, de heer Mermillion voornemens is, over het tractaat, met Rosas gesloten, het woord te vragen, en er op aan te dringen, dat het niet worde geratificeerd. De vrienden van den heer Thiers prijzen natuurlijk dit verdrag en voegen er bij, dat de president van het kabinet van den 1 Maart, met zoodanige voorschriften aan den admiraal Mackau te zenden, ten doel had, de in America gestationeerde schepen, zoo veel de omstandigheden eenigzins toelieten, naar Europa te doen terugkeeren, ten einde te beter aan de te vreezen verwikkelingen met de vreemde mogendheden het hoofd te kunnen bieden. — Om aan die redenering te meer kracht bij te zetten, geeft men op, dat de scheepsmagt te Montevideo bestond uit 15 vaartuigen van oorlog, 7 kanonneerbooten, behalve nog 12 wacht- en 2 stoomschepen, te zamen ophebbende ruim 5,500 manschappen en 334 stukken geschut. Dit alles werd door den vrede met Rosas beschikbaar, en zou, ingevalle van ernstige botsingen met Engeland, in Europa zeer te stade zijn gekomen. — De correspondent eindigt zijnen brief met te beweren, dat, dewijl het vooruitzigt, waarin die vrede gesloten is, zich niet heeft verwezenlijkt, er niet alleen geene noodzakelijkheid bestaat om het tractaat, met Rosas gesloten, te ratificeren, maar dat het zelfs de pligt der kamer van gedeputeerden is, zich op het sterkst tegen de ratificatie te verzetten.

Een correspondent meldt: De engelsche dagbladen verzekeren, dat het verbod tot opvoering van het tooneelstukje: *Il etait une fois un Roi et une Reine*, niet op verzoek van den britschen ambassadeur te Parijs heeft plaats gehad, (*Zie ook Avondbode van den 19den dezer*) en dit is zeer waar. Zie hier, hoe de zaak zich heeft toegedragen. Op het *Théâtre de la Renaissance* zou dat stukje gespeeld worden, en het werd spoedig bekend, dat het vol smadelijke toespelingen was op koningin Victoria en haren vorstelijken gemaal, prins Albert. Aan lord Granville werd het medegedeeld, die, na het gelezen te hebben, er wel voor uit kwam, dat hij liever had, dat het niet gespeeld werd, doch tevens verklaarde het geenszins van dien aard te achten, dat hij deswege eenigen diplomatischen stap noodig oordeelde. Het ministerie deed er enkele uiterst scherpe gezegden uitligten; de vertooning zou voortgang hebben en de speelavond werd aangekondigd. Intusschen werd het ministerie in het zekere onderrigt, dat de oppositie er op uit was, bij de vertooning schandaal te veroorzaken, de uitgeligte gezegden zou terugeischen, en aan zijn' haat tegen de bestaande orde zou botvieren met Engelands koningin en de Engelschen op het smadelijkst te hoonen. De dag voor de vertooning was aangebroken, en er schoot het ministerie derhalve niets anders overig, dan de vertooning eenige uren vóórdat zij zou plaats grijpen, te verbieden.

Dit maakte op het publiek indruk, en nu had de oppositie een ruim veld voor zich, om het gouvernement te beschuldigen, van in dezen enkel aan het goedvinden en de luim van lord Granville te hebben toegegeven. Doch dit was niet genoeg, men ging verder! Het britsch ministerie werd beschuldigd te hebben toegelaten, ja, te hebben aangemoedigd, de herhaalde vertooning te Londen van eene farce: *Le coq gaulois chante, mais il ne se bat pas.* In dat stukje heette het, werd de geheele fransche natie ten toon gesteld, en op het schandelijkst aan de kaak geplaatst. Met kwaadaardigheid voer men uit tegen het britsch gouvernement, dat zoo iets had toegelaten, en tegen het fransche gouvernement, dat de lafhartigheid zoo ver gedreven had, van deswege geene voldoening te durven eischen. Zou men nu wel gelooven, dat al het geschreeuw over het te Londen vertoonde tooneelstukje: *Le coq gaulois chante, mais il ne se bat pas*, eene loutere uitvinding onzer oppositie is? Er bestaat zoodanig stukje waarschijnlijk niet eens, en het is althans nimmer op eenig londensch tooneel gespeeld! Ziedaar het vertrouwen, dat men in de oppositiebladen stellen kan!

Thans echter verneemt men, dat de directeur van het théâtre *de la Renaissance* zich bij het ministerie zou beklaagd hebben, over het verlies, hem door het verbod van opvoering van het bedoelde tooneelstukje veroorzaakt. Men wil dan ook, dat, uit dien hoofde, de minister van binnenlandsche zaken, de belangen van den directeur en de verdere geëmploijeerden aan het tooneel in aanmerking nemende, als ook de gelegenheid, welke dit tooneel aan de jeugdige auteurs tot opvoering hunner stukken, welke elders niet gemakkelijk worden aangenomen, aanbiedt, het stuk getiteld: *Il était une fois un Roi et une Reine* aan een nader onderzoek heeft onderworpen. Om dezelfde redenen heeft de schrijver daarvan tot eenige veranderingen zijne toestemming gegeven; en het laat zich derhalve aanzien, dat dit tooneelstuk in de eerste dagen der aanstaande week met der daad zal worden opgevoerd.

Het *Journal du Hâvre* bevat nadere bijzonderheden omtrent de equipaadje van het schip *la Ville de Bordeaux*. (*Zie Avondbode van 19 Jan.*)

De ongeregeldheid der handelingen van den kapitein van dit schip, zonder weten der reeders, is maar al te waar. Gedurende den geheelen tijd der vangst, heeft hij de opbrengst zonder eenige bevoegdheid verkocht, doch het schip is, ten gevolge van avary, geregtelijk verkocht voor £3,200. De equipaadje is nimmer in het vertrouwen gesteld van het gedrag van den kapitein, en, zonder zijne manschap te raadplegen, heeft hij over de lading beschikt. Het volk werd door hem mishandeld, en gedurende den geheelen togt slecht gevoed; ook is het ten slagtoffer gevallen eener zoo schandelijke handelwijze. In de grootste ellende te Sydney ontscheept, is er, wel is waar, voor hen eene inschrijving geopend, en eene tooneelvoorstelling ten hunnen voordeele gegeven, doch zij hebben geweigerd het een en ander te ontvangen. Ieder man der equipaadje is voorzien van de meest eervolle getuigschriften: de manschappen zijn op vreemde schepen naar hun vaderland teruggekeerd.

De voor rekening van den keizer van Rusland te New-York gebouwd wordende oorlogsstoomboot is, volgens den *Courier des Etats Unis*, onlangs van stapel geloopen. Het schip is van 2,000 ton, en heeft meer dan driehonderdduizend dollars gekost. De ketels alleen worden op meer dan 800,000 dollars berekend. De lengte van het schip is 247, en de breedte 45½ voet; de zwaarste stukken aan boord kunnen holle kogels van 96, of gevulde van 140 pond laden.

In het begin der maand September ll. werd een fransch koopvaardijschip, in de rivier Bouny, door een der opperhoofden van het westelijk Africa, in beslag genomen. In deze streken bevond zich echter geen enkel fransch oorlogschip; kapitein Tucker, commandant van het britsche schip *Wolverine*, hetwelk aldaar kruiste, bood zijne belanglooze hulp aan; en dien ten gevolge geraakte het fransche schip in de gelegenheid, de vorderingen, welke het ten laste van de inlanders had, en waarom het eigenlijk was in beslag genomen, te innen en zijne reis te vervolgen.

(De fransche post van den 19 dezer is heden niet aangekomen.)

---

form, waarschijnlijk van het garnizoen, zich met eenige hunner nieuw aangekomen bekenden bevonden. Het geheele gezelschap betoonde zich zeer spraakzaam; de met wijn gevulde karaffen gingen vlijtig rond en het onderhoud, dat in de fransche taal gevoerd werd, was levendig. Naar het scheen, aten de beide officieren, van welke de een overste der artillerie van de vesting *Ehrenbreitstein* was, slechts in het logement, om in gezelschap hunner vrienden te zijn.

Door den voortreffelijken *Rudesheimer* meer of min verhit, sprak ik, misschien, eenigzins met grootere levendigheid en onbezonnen. De nieuwsgierigheid verleidde mij, om, voor zoo veel mogelijk was, eenige berigten omtrent mijne schoone onbekende in te winnen.

Zonder omwegen vroeg ik den overste, of hij, daar hij met de inwoners van *Ehrenbreitstein* en de familiën in *Coblenz* bekend scheen te zijn, zich ook eene jonge zeer bekoorlijke dame kon herinneren, die eenen rozenrooden hoed en shawl droeg.

«Uwe vraag is te algemeen en onbepaald; in een oord, alwaar men eene menigte bevallige meisjes vindt. Kunt gij mij geen meer bepaald herkenningsteeken opgeven,» vroeg de overste in vrolijke luim. «O, ja!» riep ik uit, «zij heeft lange blonde lokken, blaauwe oogen en een klein likteeken op den regter wang; hare gestalte is heerlijk rijzig en zij is bij uitstek schoon; zelfs heb ik reden te veronderstellen, dat zij in *Ehrenbreitstein* niet onbekend is.»

Langzaam en nadenkend herhaalde de overste mijne woorden.

«Ja,» vervolgde ik, «ik weet zeker, dat ik mij in mijne schildering niet bedrieg; ik zou haar terstond weder herkennen; zulk een bevallige lach! zulk eene fijne huid!» en door het sap der druiven van den *Rijn* verwarmd, voegde ik er met nog luider stem bij: «Zulk een blanke arm en eene zoo teedere zachte hand!» «Eene teedere zachte hand!» zeide de officier, eenigzins verbaasd.

«Wij zijn niet allen even gelukkig,» hernam ik schertsende: «ik had het geluk den druk van menige schoone hand te gevoelen; maar nimmer heeft mij eene zoo teedere zachte gedrukt; zij kon om fraai te zijn gemakkelijk de versiering van den grooten smaragd, die zij aan haren vinger droeg, ontberen.»

«Een ring met smaragden!» zeide de officier, en na eenig stilzwijgen vervolgde hij: «Uit welke oorzaak vermoedt gij, mijnheer, dat deze dame binnen de vesting *Ehrenbreitstein* goed bekend moet zijn.»

«Zeer natuurlijk,» hernam ik, «omdat ik deze dame aldaar dezen namiddag heb gezien.»

«Ach!» riep de overste ongeduldig, «heb de goedheid mij met de nadere omstandigheden van dit avontuur bekend te maken, waarin gij, naar het schijnt, eene zoo glansrijke rol met de dame hebt gespeeld.»

«Vergiffenis, heer overste!» antwoordde ik, «de heilige wetten der galanterie, door de geheele wereld, vorderen.» — «Geene pligtplegingen, geene geheimen, geen monopolie van eenen zachten handdruk onder kameraden,» riepen eenige personen aan de tafel, die lagchend ons onderhoud hadden aangehoord. Deze stoornis scheen echter den officier niet zeer te behagen; hij scheen kwalijk geluimd. De wijn had mijne tong los gemaakt, en daar ik, inderdaad, geenen hoogen dunk van het karakter van mijne schoone onbekende koesterde, was ik eenvoudig genoeg het onderhoud op denzelfden ligtzinnigen toon voort te zetten.

«Mijne heeren!» sprak ik, «ik smeek om uwe toegevendheid: vrouwen hebben op aarde overal dezelfde deugden, dezelfde gevoelens, ik mag mijn geheim niet verraden; alles wat ik u zeggen kan, is, dat ik gisteren avond onder eenen schaduwrijken noteboom... doch, wat deert u, overste: kent gij mijne schoone onbekende?»

«Mijnheer!» antwoordde de overste duidelijk en ernstig, «ik geloof ja, deze dame is mevrouw von Lensdorff, mijne echtgenoot.»

Het bepaalde en onverwachte antwoord van den overste had plotseling mijne geheele roes weggevaagd; niemand van het gezelschap betoonde meer eenige gezindheid om over dit onderwerp te spreken. Er bestond niet meer de geringste lust tot lagchen, en de karakteristieke ernst van den Duitscher trad in de plaats der vrolijkheid. Een gevoel van verdriet, en ik moet bekennen, ook zekere ongerustheid, maakte zich van mij meester, toen het gezelschap opstond, de overste met zijne vrienden ter zijde ging en druk met hen in gesprek trad. Ik maakte eene buiging en wilde de kamer verlaten, toen de jonge officier naar mij toekwam, en mij in het oor fluisterde: «Naar alles, wat alhier openlijk heeft plaats gehad, zult gij, hoop ik, verwachten, morgen ochtend vroeg, nader van mijnen vriend te hooren.»

(*Het vervolg en slot hierna.*)

ENGELAND.

LONDEN 18 Jan. De *Morning Post*, na melding gemaakt te hebben van eenen brief van Constantinopel, dd. 23 Dec., waarin de erkenning van Mehemet-Ali, als pacha van Egypte, nog zeer twijfelachtig gesteld wordt, en bovendien werdt gezegd, dat dezelve, in allen geval, met zoodanige voorwaarden verbonden zal zijn, dat zij bijna met eene afzetting gelijk zal staan, verzekert in een ander gedeelte van het blad, dat hij in staat gesteld is, om in de stelligste bewoordingen te berigten, dat de sultan de afzetting van Mehemet-Ali, als pacha van Egypte, ingetrokken heeft.

Anderen dagbladen voegen hierbij, dat de Porte admiraal Walker reeds naar Alexandrie heeft gezonden, om de turksche vloot van den pacha over te nemen; doch, dat inmiddels de vijandelijkheden in Syrië nog niet opgehouden hebben, en het dus niet onmogelijk is, dat men, vóór de eindschikking tot stand gebragt zal zijn, nog van eenen bloedigen veldslag hoore.

De stoomboot *Caledonia*, den 2 dezer van Boston vertrokken, is zaturdag den 16 dezer, te Leverpool, aangekomen. Met dezelve hebben wij brieven van New-York van den 1 dezer. Wat, volgens dezelve, in de laatste dagen in het congres behandeld is, is alleen voor America belangrijk. Een lid heeft voorgesteld, om de banknoten der onderscheiden banken aan eene belasting te onderwerpen, doch heeft, na eenige beraadslaging, zelf zijn voorstel ingetrokken.

De volkstelling in de Vereenigde Staten is bijna ten einde gebragt. De bevolking zou blijken, iets meer of minder dan 17 millioen te bedragen. Het bestuur, dat onder president Harrison zal plaats hebben, is, zegt men, reeds gevormd, doch wordt door onderscheiden dagbladen verschillend opgegeven. De winter was vrij gestreng. In den handel ging niet veel om. De wisselkoers op Engeland 108¼ à ¾. De wissels van de United Statesbank, op Londen, worden nu getrokken op de heeren Morrison en C°. De aandeelen in die bank golden te New York 64¼, te Philadelphia 64 à 64½. Of dezelve den 15 dezer hare betalingen in geld hervatten zoude, werd nog niet voor geheel zeker gehouden. Sommige banken in Illinois hebben, in dit opzigt, reeds een goed voorbeeld gegeven; die van Mississippi en Alabama zouden weldra volgen.

Van drie stoombooten op de Mississippi zijn de ketels gebarsten, waarbij onderscheiden personen, onder anderen, op de boot *Cherokee*, twaalf passagiers, het leven verloren hebben.

De bevolking van Mexico wordt, in de dagbladen van New-Orleans, op 6,700,000, en die van Texas op 200,000 zielen opgegeven.

De thermometer, van Fahrenheit, heeft zaturdag-morgen, allhier, gestaan op 32°, en zaturdag-avond op 56°; deze snelle dooi heeft op eenmaal al de sneeuw doen smelten, en beken en rivieren doen overstroomen. Van afgelegen gedeelten van het koningrijk hebben wij nog geen berigt; maar in den omtrek van de hoofdstad heeft, in den nacht tusschen zaturdag en zondag, eene aanmerkelijke overstrooming plaats gehad te Brentford; alwaar de rivier de Brent de sluis, welke dezelve met het Grand Junction-kanaal verbindt, heeft doen barsten, waardoor dit kanaal zoodanig opgezwollen is, dat het omliggend land onder water is gezet, verscheiden huizen zijn weggesleept, en eenige menschen het leven hebben verloren.

DUITSCHLAND.

WEENEN 11 Jan. De generaal vrijheer von Herz, met eene buitengewone zending naar de zuid duitsche hoven belast, is heden allhier teruggekeerd, en heeft een bezoek bij vorst Metternich afgelegd.

KARLSRUHE 12 Jan. De recruten van het badensch legercorps zullen reeds tegen den 21 dezer, in plaats van, zoo als gewoonlijk in April, allhier moeten opkomen. Het lijf-infanterie regement zal met een derde bataillon vermeerderd worden, men zegt van scherpschutters.

BERLIJN 17 Jan. Heden had het kroonings- en ordensfeest plaats. Bij deze gelegenheid waren alle de sedert den 20 Jan. 1840 benoemde ridders, benevens een aantal hooge personen op het paleis genoodigd. De plegtigheid werd geopend door eene godsdienstoefening in de slot-kapel, waarbij HH. MM. de koning en koningin, het koninklijke huis en alle de genoodigden tegenwoordig waren. De bisschop Dr. Eylert deed de redevoering. Na den zegen werd het *Te Deum* gezongen. Na afloop daarvan begroetten de ridders en de hooge gasten HH. MM. den koning en de koningin, die zich naar eene der zalen van het paleis hadden begeven. Vervolgens werd het diner in de beeldengallerij en in de witte zaal gehouden, alwaar de tafels voor 650 personen waren aangeregt.

Het is alsnu zeker, dat onze gezant aan het engelsche hof, de vrijheer von Bulow, zoodra de oostersche questie zal zijn beslist, Londen zal verlaten, om zich als gezant van Pruissen bij het bondgenootschap naar Frankfort te begeven. Men gelooft zelfs, dat zulks reeds in het laatst van deze maand zal plaats hebben.

ZWITZERLAND.

BERN 14 Jan. In verband met het reeds medegedeelde berigt (*Zie Avondbode van gisteren*), heeft de uitvoerende magt van Bern een nieuw bulletin uitgevaardigd, ter zake der gebeurtenissen in het Aargausche; hetzelve is van den volgenden inhoud:

De opstand is geheel onderdrukt. Maandag avond zijn de opstandelingen door de aargausche troepen in de nabijheid van het dorp Willmergen uit elkander gedreven. Het is voor alsnog onbekend, hoe vele manschappen zij bij dit gevecht verloren hebben; de regeringstroepen hebben 1 doode en 2 gekwetsten bekomen. Dingsdag is het klooster van Muri, zonder den minsten tegenstand, in bezit genomen. Met uitzondering van den abt, hebben alle de monniken hetzelve verlaten en het aargausche grondgebied ontruimd. De staatsraad Waller en zijne medegevangenen zijn in vrijheid gesteld. De groote raad van het kanton Aargau is voortdurend vergaderd en zal voor het welzijn des lands waakzaam zijn. Het 4de bataillon en de 4de compagnie karabiniers van Bern zijn in het kanton Aargau binnengerukt. Te Arau zijn de troepen van Basel-landschap aangekomen.

Zurich heeft heden het 4de bataillon, onder bevel van den luitenant-kolonel Markwalder, en de 1ste compagnie karabiniers naar de grenzen van Aargau gezonden. Men vermoedt, dat het gouvernement van Aargau alsnu bijstand genoeg heeft om met geestkracht en beleid den opstand te kunnen ten onder brengen.

In het kanton Solothurn hebben 10,566 burgers gestemd over de aanneming van de constitutie. 6,289 hebben het voorstel aangenomen, terwijl 4,277 het hebben verworpen.

Ten 4 ure. De groote raad van Aargau heeft, met eene meerderheid van 115 stemmen, besloten tot de afschaffing van alle de kloosters in het kanton. De kleine raad is belast met het doen van voorstellen om aan genoemd besluit gevolg te geven. Vervolgens is besloten den staatsraad Waller, hun, die hem zoo getrouwelijk hebben bijgestaan, en der kantonnale krijgsmagt den hartelijksten dank te betuigen voor hun gehouden gedrag.

Particuliere berigten, uit Aargau ontvangen, luiden daaromtrent als volgt: Duizend man regerings-troepen zijn gisteren op den middag bij Willmergen aangekomen, alwaar tot des namiddags 4 ure een gevecht heeft plaats gehad, ten gevolge waarvan de oproerlingen zich in de nabijheid van het klooster Muri terug trokken. Zij lieten 12 dooden en een aantal gekwetsten achter; terwijl de regerings-troepen slechts 2 man hebben verloren. De opstandelingen voeden nogtans de hoop, dat zij uit de kantons Luzern en Zug bijstand zullen ontvangen. De regerings-troepen zullen tot op 10,000 man versterkt worden.

STADSNIEUWS.

Het concert van onzen verdienstelijken fagottist, den heer J. W. T. Stumpff, hetwelk gisteren avond in den franschen schouwburg plaats vond, en door een vrij talrijk publiek bezocht werd, leverde veel schoons op. Van de meesten der solisten, zoo als mej. C. Janssens en de heeren J. J. R. Konig, Barthe, J. W. Kleine en E. Stumpff, hebben wij dezer dagen zoo dikwerf en met zoo veel lof gewaagd, dat wij ons thans zullen vergenoegen er bij te voegen, dat zij hunnen verkregen roem waardiglijk gehandhaafd hebben, en bovenal mej. Janssens de hulde van het publiek verdiend en verkregen heeft.

De criminele regtbank in Holland heeft, op den 21 Januarij, Michiel de Jong, Arie Doeve, Jacob van Duin en Engel de Groot vrijgesproken van de hun ten laste gelegde beschuldiging van diefstal bij nacht, door meer dan één persoon.

GETROUWD. 20 Jan. D. Feijn en M. Hoedaar.
BEVALLEN. 20 Jan. E. Franke, geb. Briedé, D.
OVERLEDEN. 17 Jan. F. A. F. Boseker, 16 j. — B. Brink, wed. E. W. Velthuijzen, 86 j. — Te *Aalte*, 14 Jan., G. J. J. van Os, 35 j.

Beursprijzen der Effecten.

OMSCHRIJVING DER EFFECTEN.	AMSTERDAM, 20 Jan. 4½ Ure. volg. de Soct. tot nut des Obligatie-handels. van	tot	gebleven.	volgens de Effecten-Societeit. laagste.	hoogste.	gebleven.
NEDERL.... Werk. Schuld... à 2½	50	½	3/16	50 3/16	¼	3/16 à ¼
Dito . . . . . » 5	97½	98	¾	97 13/16	»	»
Uitgest. dito . . »	¾	13/16	49/64	»	»	»
Kansb. . . . . . » f	21¾	22	⅞	21⅞	»	»
Amort. Syndic. » 4½	86¾	87¼	87	86⅞	87	»
Dito . . . . . » 3½	71	½	¼	71¼	⅜	»
Hand. Maatsch. . » 4½	159¾	160¾	160¼	160	½	⅛ à ¼
O. I. Leening . » 5	94½	95	13/16	94¾	⅞	13/16
Spoorw. Haarl. . »	»	»	»	»	»	»
Dito Rijn- . » 4½	»	»	»	»	»	»
FRANKR... Inschr. G. B. . » 3	»	»	»	»	»	»
ENGEL...... Dito . . . . . » 3	»	»	»	»	»	»
SPANJE.... *Ardoin's* . . . . » 5	21¾	22	⅞	21⅞	»	»
Passive . . . . . »	»	»	»	»	»	»
Deferred . . . . »	»	»	»	»	»	»
PORTUGAL. Oblig. te Lond. . » 3	»	»	»	»	»	»
NAPELS.... Cert. *L.* & *B.* . . » 5	»	»	»	»	»	»
Dito *F.* & *C°*. » 5	»	»	»	»	»	»
RUSLAND.. 1798, 1816. . » 5	104½	105	104¾	104⅝	¾	»
1828, 1829. » 5	104¼	¾	½	104⅜	½	»
1831, 1833. » 5	97½	98	97¾	97¾	»	»
1840 . . . . » 4	87¼	½	5/16	87 5/16	⅜	»
Inschr. Assign. . » 6	»	»	»	69	»	»
Cert. dito . . . » 6	»	»	»	»	»	»
POLEN...... Aand. à fl. 300. . » f	»	»	»	»	¾	»
Dito à fl. 500. . » »	141	142¼	141½	»	»	»
OOSTENR.. Metaliek . . . . » 5	»	»	»	»	»	»
Weenb. *G.* & *C°*. » 5	»	»	»	»	»	»
Dito . . . . . » 4	»	»	»	»	»	»
BRAZILIE.. Dito dito . . » 5	75½	76	75¾	75¾	»	»

BEURSBERIGT.

De prijzen der hollandsche fondsen hebben ook heden weinig gevariëerd, en was de handel daarin over het geheel weinig belangrijk; de voortdurende gunstige houding der londensche beurs heeft op onze markt niet veel invloed; de Aand. Handel-Maatschappij openden, bij tamelijk veel affaire, op 160, stegen nagenoeg plotseling tot 160½, doch bleven weder 160⅛ à ¼.

Spaansche fondsen, van Londen williger en van Antwerpen niet zoo flaauw komende, als men zulks gisteren scheen te verwachten, waren, bij eenige affaire, iets beter in prijs.

Russische en oostenrijksche onveranderd. Van de zuid-americaansche waren de Peruanen iets beter.

Rotterdammer Spoorweg 86, ½. Pruissische Loten *f* 143¾, 145. Fransche Uitgestelde 6¼. Brazilianen à £ 200. 73. Columbia 2de Leening, à £ 100. 17¾, ⅞. Dito à £ 250. 17. Peru à £ 100. 9⅝. Griekenl. bl. à £ 200 en 300. 12 11/16. Coupons Peru *f* 1⅝, 11/16. Ardoins 18¾, ⅞.

Koers van het Geld: Beleening 4. Prolongatie 4. Wissel-Disconto 3 pCt.

PRIJZEN TEN 5 URE: Integralen 50 3/16, ¼. Kansb. *f* 21⅞. Handel-Maatsch. 160¼. Ardoins à £ 85. 5 pCt. 21⅞, 15/16.

WISSELKOERSEN. AMSTERDAM, 21 Jan.

		Geld.	*Papier.*			*Geld.*	*Papier.*
Parijs	2/m		56⅝	Port à Port	3/m	42	
»	kort		57	Genua	2/m	46 15/16 n.	
Bordeaux	2/m	56⅜		Livorno	»	39¼ n.	
»	kort	56⅞		Napels	»	30 n.	
Madrid	3/m	98½		Petersburg	»		1.93
Cadix	»	98¼		Weenen	6/w	36 5/16	
Seville	»	97½		Augsburg	»	36⅛	
Bilbao	»	98½		Frankfort	»	36 7/16	
Lissabon	»	42		Rotterdam		pCt.	

WISSELKOERSEN. ROTTERDAM, 19 Jan.
Londen 2/m *f* 11.87½, k. *f* 11.97½.

FONDSEN EN WISSELKOERSEN OP VREEMDE BEURZEN.

LONDEN 18 Jan.

Consols op tijd 3 pCt. 90¼ à ⅜. Brazilië 5 pCt. 71½ à 72½. Columbia 2de Leen., 6 pCt. 23½ à ¾. Mexico 1837. 5 pCt. 28½ à 29. Deferred 9⅞. Rusland 5 pCt. 112¾ à 113¼. Peru 6 pCt. 16. Ardoin m. c. 5 pCt. 24¾ à ⅞. Passive 6⅛ à ⅜. Deferred 12⅝ à ⅞. Portugal 3 pCt. 20 à ½. Dito 5 pCt. 32 à ½. Holland 2½ pCt. 50½ à ¾. Dito 5 pCt. 98¾ à 99¼. Dito O. I. 5 pCt. 96¼ à ¾.

CITY, *maandag avond.* De engelsche fondsen bleven heden rijzende. Men ondervond aan de beurs eene schaarschheid van stukken. Consols zijn weder ⅛ hooger dan zaturdag gebleven. Bank-stock werd voor 169 verkocht, hetgeen 13 pCt. hooger is dan vóór veertien dagen. In portugesche fondsen is heden weinig of niets gedaan. Ardoins zijn ruim ¼ sedert zaturdag gerezen. Hollandsche Werk. Schuld ⅛ hooger. Zuid-Americaansche waren over het geheel willig. Buenos-Ayres in de laatste dagen 1½ pCt. gerezen.

ANTWERPEN 20 Jan.

België 5 pCt. 97. Dito 4 pCt. 88½. Dito 3 pCt. 69. Metaliek 5 pCt. 107⅝. Lot. fl. 500. 846. Dito fl. 250. 350. Polen Lot. fl. 500. 142. Dito fl. 300. 132. Nassau Loten 22⅜. Darmst. Loten 24½. Pruiss. Loten 140. Ardoins 5 pCt. 21⅞. Uitgest. 6. Brazilië 5 pCt. 75¾. Denemarken 5 pCt. 76¼.

Na dat gisteren avond het lager merk der Ardoins van Parijs bekend was, werden dezelve à 21⅞ gedaan en bleven tot dien koers aangeboden. Heden was er, in weêrwil van het iets hooger merk van Londen, weinig affaire. De Ardoins bleven 21⅞ g., 22 p. Coupons 19 g. zonder handel. 3 pCt. belgische fondsen handhaafden zich op 69⅜; 5 pCt. 96¾.

BRUSSEL 20 Jan.

De koersen der fondsen waren heden zeer vast, en van eenige iets beter; 3 pCt. Belgische bleven 69½, ¾; 5 pCt. 97 à ⅛. Ardoins 21⅞.

SCHEEPVAART EN HANDEL.

Schepen in Lading.

AMSTERDAM.

Naar BATAVIA, het gekop. tweed. fregatschip *Japan*, Kapt. W. van der Zee, van Amsterdam. Adres bij Jan Corver en Comp., Hoyman en Schuurman en F. der Kinderen.

Naar BATAVIA, het gekop. tweed. barkschip *Marco Bozzaris*, Kapt. H. Olie, van Amsterdam. Adres bij Coopman en de Witt en Lenaertz, van Olivier en Comp., Hoyman en Schuurman, de Vries en Comp., en Floris der Kinderen.

Naar FERNAMBUCK, het nieuw gezinkt Nederl. kofschip *Anna*, Kapt. S. B. de Jong. Adres bij Jan Daniels en Zonen en Arbman, Hoyman en Schuurman, de Vries en Comp., en Coopman en de Witt en Lenaertz.

Naar SURINAME, het gekop. tweed. barkschip *Suriname*, Kapt. R. van der Mey, van Koog aan de Zaan. Adres bij Jan Corver en Comp.

Naar SURINAME, het nieuw gekop. barkschip *de Harmonie*, Kapt. Boy Jansen, van Amsterdam. Adres bij B. D. Bosscher.

Naar SURINAME, het gekop. tweed. pinkschip *Maria Frederika*, Kapt. K. B. de Weerd, van Amsterdam. Adres bij Hoyman en Schuurman.

Naar SURINAME, het gekop. driemast galjootschip *Wilhelmina*, Kapt J. N. Klint, van Amsterdam. Adres bij Hoyman en Schuurman.

Naar SURINAME, het gekop. tweed. fregatschip *de Jonge Lodewijk Anthonie*, Kapt. R. Tjebbes, van Amsterd. Adres bij Hoyman en Schuurman, en E. Windhouwer.

Naar SURINAME, het gekop. tweed. barkschip *Sophia Cecilia*, Kapt. J. C. Radeloff, van Amsterdam. Adres bij B. D. Bosscher.

Naar SURINAME, het gekop. tweedeks brikschip *Astrea*, Kapt. J. A. de Lang, van Amsterdam. Adres bij Hoyman en Schuurman, en de Vries en Comp.

Naar TRIEST, het Nederl. kofschip *Riga*, Kapt. A. A. Dykema. Adres bij Jan Corver en Comp.

Scheepstijdingen.

Volgens brief van Kapt. Wijkman, voerende het schip Fennegina Elisabeth, van Cardiff naar Amsterdam, te Lissabon binnen, dd. 2 Jan., was hij, na vier dagen in zee te zijn geweest, door een' hevigen storm uit het N. O., de Spaansche zee ingedreven en lek geworden, en was alzoo genoodzaakt te Lissabon binnen te loopen; het lek niet vermeerderd zijnde, hoopte de Kapt. zonder lossen hetzelve op het drooge te kunnen stoppen.

Gedurende het jaar 1840 zijn de Sond gepasseerd: 15,662 schepen, waaronder 947 Nederlandsche en 21 Belgische.

Het schip Mercurius, Kapt. J. Mateling, van Amsterdam naar Bilbao, is, volgens particulier berigt, den 20 Jan. uit Texel naar zee gezeild.

BINNENGEKOMEN.

TEXEL 20 Jan. N. O. en Z. O. — Niets.

VLIE 6 en 7 Jan. Z. stilte en Z. W. — Niets. — 8 Jan. Heden zijn alhier om adsistentie met hunne sloepen aan land gekomen, de Kapts. Holman en Corter, zittende hunne schooners the Fame, en Orwell in het ijs bezet op de Shorewal bij het Zuid-Ooster rak. Nog zit aldaar de schooner Northam, Kapt. D. Charrosin, alle drie met ballast, van Londen naar Harlingen, laatst uit het Nieuwe Diep. — 9 Jan. De sloepen van bovengemelde schooners zijn heden morgen weder met 2 Vlielanders loodsschuiten naar dezelve vertrokken, zijnde gemelde 3 schooners, met adsistentie van de 2 Vlielanders, 2 Terschellingers en 1 Texelsche loodsschuiten, van daar met gebroken roeren en andere schade naar Terschelling gebragt. — 10—19 Jan. Niets. De stroom drijft vol ijs.

TERSCHELLING 4—7 Jan. N. N. O. — Niets. — 8 Jan. H. Visser, Harmonie, Drammen. — 9 Jan. K. H. Plukker, Martha Alida, Sunderland. — 10—17 Jan. Niets.

HELVOET 20 Jan. N. O. — Niets.

BRIELLE 20 Jan. N. O. — Niets.

MAASSLUIS 20 Jan. N. N. O. — Niets.

VLISSINGEN 18 Jan. Niets. Eenige schepen, welke wegens de vorst in de haven waren gekomen, maken zich gereed, om de reizen voort te zetten. — 19 Jan. P. Boisson, la Jeune Pheotise, Bordeaux. E. Doucet, Mercure, Havre, beide n. Antwerpen.

NORFOLK 17 Dec. Cox, William Engs, Amsterdam.

Bij OSTENDE 18 Jan. Cornelissen, 2 Soeurs, Londen n. Antwerpen.

PLYMOUTH 13 Jan. Jansen, de Factory, Batavia n. Rotterdam.

COWES 15 Jan. Popken, Amphitrite, Suriname n. Amst. of Rott. — 17 Jan. Laguna, Ivanhoe, Messina n. Antwerpen.

GRAVESEND 16 Jan. Pronk, Jonge Bart, Scheveningen.

UITGEZEILD.

TEXEL 20 Jan. J. Canham, Laura, Londen.

MAASSLUIS 20 Jan. A. Dejou, Marie Mathilda, Nantes. H. Jongebloed, Onderneming, dito.

MONTEVIDEO 31 Oct. . . . ., 2 Friends, Antwerpen.

CHARLESTON 18 Dec. (Zeilkl.): Hach, Croonstad, Antwerpen.

SAMOS vóór 26 Dec. Grave, Carolina, Amsterdam.

HAVRE 13 Jan. Lenger, kleine Cathinka, Bordeaux.

PORTSMOUTH 17 Jan. Matches, Clyde, Batavia n. Amsterdam.

RIVIER BERIGT.

De *Staatscourant* bevat het volgende:

'S GRAVENHAGE 20 Jan. Men verwacht, dat op de Waal en den IJssel al het ijs, immers zonder nieuw invallende vorst, weldra zal opgeruimd zijn. Op de Lek was dit echter op gisteren het geval niet, als zijnde van Wageningen tot beneden nog met ijs bezet, hetwelk meer en meer op een korter bestek te zamen drong. Op de buitenwaarden kan echter veel worden geborgen, daar ook anders, bij meerderen aanvoer van boven en het blijven vastzitten benedenwaarts, de staat der rivier niet buiten bedenking zou kunnen worden.

Op den 19den was te Wijk bij Duurstede het ijs in beweging gekomen, doch was aan de 40 Gaarden op elkander geschoven en zat nog voortdurend vast; dit was ook nog het geval te Vreeswijk. Den 18den werd te Jaarsveld het ijs nog met rijtuigen gepasseerd, zoo als ook den 19den te Schoonhoven nog te voet. Vóór het afzenden van het berigt was het te Vreeswijk even in werking geweest, doch had zich weder gezet. Er is echter alle waarschijnlijkheid op eenen spoedigen losgang.

Te Vreeswijk was een aanvang gemaakt met het plaatsen van de kisting door het dorp, van de kleine sluis tot den molen.

Voor het overige zijn de dijken en waterkeeringen in orde.

De hoogte van de Maas, aan de peilschaal te Grave, was den 18den, des morgens ten 8 ure, 5 el, 68 duim.

Carga-Lijsten.

AMSTERDAM.

LIVORNO, E. H. Muggë, *Anthony*. 25 b. Comijn, Stuerman en Co.; 1 k. Marmer, Hope en Co.; 200 v. Potasch, S. A. Westerlo en Co.; 20 v. do., Heybrock en Co.; 1 k. Albastwerk, W. Vissering; 2 bl. Marmer, 783 st. Marmeren Vloersteenen, J. D. J. Teixeira, de Mattos en Zn.: 6 b. Comijn, Gebr. Nieuwenkamp; 5 b., 3 v. Verfwaren, J. C. Brandt en Zn.; 4 v. Puimsteen, 2 b. Galnoten, A. F. Jung; 10 k. Borax, W. Konig en Co.; 13 k. Koopm., Pluygers en Hanck; 23 b. Galnoten, 4 k. Victualiën, 2 f. Olie, 50 v. Puimsteen, 4 b. Drogerijen, 3 k. Albast, 20 b. Comijn, 30 b. Sumack, 20 v. Potasch, 4 b. Hennip, 15 k. Borax, 5 k. Drop, 2 blok. Marmer, 570 st. Marmeren Vloersteenen, 20 b. Galnoten, Order.

HANDELBERIGTEN.

KOLONIALE EN ANDERE GOEDEREN.

ANTWERPEN 19 Jan. KOFFIJ. Slechts eenige kleinigheden zijn ter consumtie geplaatst. — KATOEN. 83 balen Virginy, per *Meridian*, en 218 balen, per *Rose* ontvangen, zijn tot niet bekend geworden prijzen afgedaan. — RIJST. 300 zakken Siam zijn tot vaste prijzen verkocht.

ANTWERPEN 20 Jan. KATOEN. 100 balen Mobile, per *Amicitia* aangebragt, zijn tot vaste prijzen verkocht. In andere artikelen is niets meldenswaard omgegaan.

GRANEN, ZADEN, OLIE, ENZ.

LONDEN 18 Jan. Onze rivier is thans vrij van ijs, en de handel is verlevendigd; de aanvoer was heden niet groot; goede drooge partijen bragten vorige prijzen op, doch het meeste was door het vochtige en dampige weder aangedaan, en werd 1/. à 2/. lager verkocht. *Garst* slap en 1/. lager. *Boonen* en *Erwten* onveranderd. *Haver* veel ter veil; de goede drooge partijen Voer hebben vorige prijzen opgebragt; de middel en ordinaire zijn 6 dr. à 1/. lager afgegeven.

De notering der inlandsche *Tarwe* is als volgt:

	rood.	wit.
Essex, Kent en Suffolk	62.66.	64.68.
Dito nieuwe	57.66.	64.63.
Norfolk en Lincoln	57.64.	62.64.
Schotsch (nomin.)	50.62.	52.64.
Iersch (nomin.)	50.54.	54.64.

Buitenlandsche.

Dantziger hoogbonte.	60.70.
Zeeuwsche en andere witte	58.64.
Hamburger en andere roode	58.64.
Russische	50.55.
Dito harde	52.56.
Rostokker en Stettin	63.67.

MARSEILLE 9 Jan. In *Tarwe* gaat weinig om; slechts eene partij zachte Odessa is op levering tot fr. 23 gedaan.

ROUAN 15 Jan. Met *Tarwe* is het zeer stil; de prijzen zijn fr. 19 à fr. 20. *Meel* meer aangeboden, en geldt fr. 52 per zak. Te Neubourg, Elbeuf en Bourg-Achard geldt *Tarwe* fr. 39 à fr. 40 per zak; te Caux fr. 49 à fr. 50 per 200 kilo's.

DENDERMONDE 18 Jan. Witte *Tarwe* *f* 14 à *f* 12.15; dito roode *f* 14 à *f* 13. *Rogge* *f* 8, 7, 6 à *f* 8. *Haver* *f* 6.6 à *f* 5.18. *Raapolie* *f* 67½ à 67. *Lijnolie* *f* 53. *Hennepolie* *f* 53. *Raapzaad* *f* 21 à *f* 20. *Lijnzaad* *f* 16½ à *f* 15½.

De *Staatscourant* bevat het volgende:

KOPPENHAGEN 2 Jan. Gedurende de laatste helft van het afgeloopen jaar, zijn door het sleswig holsteinsche kanaal gepasseerd 335 nederlandsche schepen, waarvan 69 in ballast; de overigen waren beladen met tarwe, zink, hout, bonken, stukgoederen, gerst, suiker, rogge, koolzaad, pleister, spiritus, raapkoeken, stroop, tabak, lijnzaad, teer, dakpannen, enz.

Het geheele getal der in 1840 door dat kanaal gepasseerde schepen, de kleine binnenlandsche vaartuigen daaronder bepreрen, heeft bedragen 2945, zijnde 150 meer dan in 1839. Onder die 2945 schepen, komen 608 nederlandsche voor, zijnde 22 meer dan in 1839.

Over 1840 zijn door dat kanaal 45231 tonnen koolzaad van de Oost-zee verscheept, waarvan 16358 naar Nederland.

Het nieuwe tol-tarief voor de vaart door het kanaal, hetwelk met den 1 dezer in werking had moeten komen, vindt nog veel tegenstand; zoodat de invoering van hetzelve waarschijnlijk op nieuw aan deliberatien zal onderworpen worden. Daar de vaart door groote reparatien aan de sluizen waarschijnlijk wel voor eenige maanden gestremd zal zijn, kunnen deze deliberatien vóór het openen van de vaart afgeloopen zijn.

SMYRNA 12 Dec. Hier ligt thans slechts één nederlandsche bodem, het is de brik *Jonge Maria*, kapitein G. J. Meeuw, gereed liggende om naar Rotterdam te vertrekken. Van Amsterdam zijn aangekomen het Bremer vaartuig *Pegazus*, kapitein Schäffer, en de hanoversche kof *Anna Rebecca*, kapitein Kreye; de schoener *Caroline*, kapitein Grave, moet reeds van Samos naar Amsterdam gezeild zijn.

De verjaardag van Z. M. den koning is den 6 dezer door de zich hier bevindende Nederlanders op eene gepaste wijze gevierd geworden. Het Oostenrijksche oorlogsvaartuig *Arethusa*, zijnde het eenige, hetwelk op deze reede lag, en de Turksche batterijen hebben salutschoten gedaan. Dit feest werd des avonds in gulle vrolijkheid besloten ten huize van den Nederlandschen consul-generaal.

ATHENE 19 Dec. 1840. In den verschrikkelijken storm, die sedert een paar weken in onze omstreken zoo veel schade heeft veroorzaakt, hebben, voor zoo ver men weet, geene nederlandsche bodems geleden.

De handel met Nederland neemt toe. Men verwacht hier weder twee bodems met nederlandsche voorbrengselen uit Amsterdam. De broodsuiker is hier zeer gezocht voor Alexandrië; en deze plaats is uitermate geschikt, om het middelpunt van dezen handel voor de geheele Levant te worden.

COMPAGNIESCHAPPEN.

Extract uit eene acte, ten overstaan van den notaris T. J. van Riet, in dd. 30 Dec. ll., gepasseerd tusschen de heeren J. H. Dekker, chocolaadfabrijkant en winkelier ter eenre, J. A. Dekker, commissionair ter tweeder, en T. J. H. Dekker, commissionair ter derder zijde, houdende oprigting eener vennootschap, om voor gezamenlijke rekening handel te drijven in het groot in koffij, thee, suiker, cacao, katoen en andere artikelen en koopmanschappen, onder de firma van J. H. Dekker en Zonen, tot de teekening waarvan de beide laatste comparanten geregtigd zijn, terwijl de chocolaadfabrijk en winkel-affaire door den eersten comparant gedreven, onder de firma van J. H. Dekker en Zonen, door hem voor zijne eigen rekening en risico zullen worden voortgezet onder de firma van J. H. Dekker, tot de teekening waarvan hij alleen geregtigd en bevoegd is. De vennootschap, van af 1°. Jan. ll. aangegaan voor den tijd van vijf achtereenvolgende jaren, zal bij gebreke van schriftelijke opzegging, welke 6 maanden vooraf zal moeten geschieden, beschouwd worden telkens wederom voor een jaar te zijn verlengd.

DISSOLUTIE VAN COMPAGNIESCHAPPEN.

Extract uit eene onderhandsche acte, in dd. 31 Dec. ll., door de heeren J. Lasonder Christzn. ter eenre, en G. Noltbenius ter andere zijde onderteekend, houdende ontbinding van af dien dag, van de tusschen hen bestaande vennootschap, onder de firma van Lasonder en Zoonen. De ondergeteekende ter eenre, zal op dezelfde firma voor eigen rekening de zaken voortzetten, en is met de liquidatie van alle de openstaande zaken der ontbonden firma belast.

Extract uit eene acte ten overstaan van den notaris H. J. Weijland, in dd. 25 Jan. 1840, gepasseerd tusschen de heeren W. C. de Wit ter eenre, J. G. Huissen ten tweeder zijde, en eenen commanditairen deelgenoot ter derder zijde, houdende, ter gevolge der uittreding van den comparant ter tweeder zijde, als deelgenoot, ontbinding van af dien dag der tusschen de contractanten bestaande firma van de Wit, Huissen en C°., met de liquidatie is de comparant ter eerster zijde belast, en door den tweeden comparant is aan de overige comparanten de bevoegdheid toegestaan, om de zaken der ontbondene firma van de Wit, Huissen en C°. voor eigen rekening voort te zetten, op zoodanigen voet en onder zoodanige firma als zij zullen te rade worden.

Kunsten en Wetenschappen.

VERSTROOIDE GEDICHTEN VAN H. TOLLENS Cz. Te *Leeuwarden*, bij G. T. N. SURINGAR, 1841. Prijs *f* 3.60.

« De uitgaven van dezen dichtbundel geschiedt gedeeltelijk met hetzelfde oogmerk, waarmede ik den laatstvoorgaanden (*Dichtbloemen bij de naburen geplukt*) heb uitgegeven: het verdringen namelijk van vroegere verzamelingen, waaruit ik het minst gebrekkelijke in deze heb opgenomen, en waardoor ik den herdruk en de verdere verspreiding van zoodanige bundels tracht af te weren. » Ziedaar, wat wij aan het hoofd van dit boek lezen, tot verklaring van het *waarom* dezer uitgave.

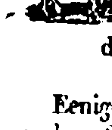
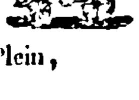
Wij beamen volkomen, dat een dichter, zoo keurig als Tollens, en die zoo gestreng is als hij in de beoordeeling van zijne eigene poëtische voortbrengselen, met leede oogen ziet, dat onder het vroeger door hem aan het licht gebragte een en ander schuilt, dat hem thans verwerpelijk voorkomt, en hij dit uitschot gaarne in den vloed der vergetelheid zou zien bedelven; maar wij gelooven niet, dat de dichter daarin zeer gemakkelijk slagen zal. Er zijn toch altijd letterlievenden, die belang stellen in het nasporen en opmerken van de trapsgewijze ontwikkeling van geest en smaak in buitengewone menschen, waartoe zelfs de vroegste proeven, hoe gebrekkelijk op zich zelve ook, eene betrekkelijke waarde voor hen hebben. Behalve ook, dat het volstrekt geene onbetwistbare waarheid is, dat, hetgeen Tollens vroeger, als, naar zijne meening, *goed*, uitgaf, en thans, als, naar zijne meening, *niet goed*, verwerpt, daarom voor ieder ander onvoorwaardelijk verwerpelijk wezen zou.

Wij durven den heer Tollens er niet mede vleijen, dat hij zijn verlangen zal zien verwezenlijken. Deze en gene zou ook, de nog altijd voortgaande ontwikkeling van het talent des dichters, of althans van zijne keurigheid, opmerkende, wel huiverig kunnen worden, of misschien, hetgeen thans genade heeft mogen vinden, later niet nog wel eens weder zou kunnen worden besnoeid. Aan het slot van het voorberigt lezen wij: « Met een' tienden bundel hoop ik mijnen dichterlijken arbeid te besluiten, wel wenschende, dat het aantal kleiner, en deszelfs *kunstwaarde grooter* geweest ware. » Daaruit ten minste blijkt, dat de dichter nog niet volkomen over zich zelven tevreden is.

Hoe het zij, deze bundel zal den bezitteren der dichtwerken van Tollens ontwijfelbaar aangenaam zijn, omdat men daarin vereenigd vindt, hetgeen in verscheidene andere boeken en boekjes, en in verschillende formaten, verspreid is. Daarenboven is papier, druk en uitvoering zeer fraai en overeenkomende met de acht vroeger in groot 8vo. uitgegeven dichtwerken van den heer Tollens. Op de door den verdienstelijken heer J. P. Lange gegraveerde titelplaat is een lief meisje bezig een' bloemenkrans te vervaardigen; terwijl een bij haar geknield kindje uit eenen bloemkorf haar een roosje aanbiedt.

De inhoud van dit werk is gedeeld in vier afdeelingen, en bevat: I. *Gelegenheids- en mengeldichten*; II. *Zangstukken*; III. *een twaalftal minneliedjes*, en IV. *Stukjes, tot den afval van België betrekkelijk.* De verzen bekend en vroeger met verdiende toejuiching ontvangen zijnde, zou eene beoordeeling hier ongepast of overbodig zijn. I.

Advertentiën.

J. L. VAN DER HAAGEN,

MAKELAAR,

Zal op *Woensdag* den 27 *Januarij* 1841, des Middags ten 1 ure, voor den stal op het Leidsche Plein,

VERKOOPEN:

Eenige differente soorten van PAARDEN, RIJTUIGEN, TUIGEN, en andere STALBEHOEFTEN. Iemand iets ten verkoop hebbende, spreke met gemelden Makelaar, Raamstraat, N°. 23. (7857)

(7858) *Openbare Veiling* van de SCHILDERIJEN en KUNSTWERKEN van levende en oude Meesters, ingezonden in de *DOORLOOPENDE TENTOONSTELLING*, onder directie van den Heer H. KERKHOFF, welke, benevens, eenige BOEKEN en PLAATWERKEN, door eenen voornamen Ambtenaar nagelaten, ten overstaan van den Heer J. GOLDSMIT, Deurwaarder, zullen worden verkocht op *Maandag den* 25 *Januarij* 1841 en volgende dagen, des achtermiddags ten 6 ure, in de Bovenzaal van het *Verkoophuis*, N°. 31, op den Vijgendam, alwaar nog inmiddels de Schilderijen tot en met den 23 Januarij 1841, dagelijks van 10 tot 3 ure, zullen kunnen worden bezigtigd, en de Catalogus à 25 Cents te bekomen zijn.

(7859) **MAATSCHAPPIJ**
tot Bevordering der Toonkunst.

Het tijdelijk HOOFDBESTUUR berigt bij deze, dat van de Compositiën, waaraan de laatstgehouden Algemeene Vergadering onderscheidingen heeft toegewezen, en welke als zoodanig in het Algemeen Verslag, blz. 7, vermeld zij, als Componisten zich hebben doen kennen:

Van N°. 4 de Heer G. MORDACH, Kapelm. bij de 10de Afd. Infanterie te *Utrecht*.

Van N°. 5 en 12 de Heer L. ERCK, in leven 1ste Hoboïst aan den Stads Schouwburg, te *Amsterdam*.

Van N°. 6 de heer J. E. SCHMITZ, Honorair Lid der afd. *Haarlem*, en Van N°. 13 de Heer J. G. BASTIAANS, Organist te *Amsterdam*.

AMSTERDAM, 19 Januarij 1841.

(7860) **Opvoeding en Onderwijs.**

Een ONDERWIJZER van eene veeljarige ondervinding, die onlangs binnen deze stad als Gouverneur externe bij eene geachte Familie eene opvoeding heeft voltooid, wenschte aan een zestal Leerlingen, dagelijks 6 uren ten zijnen huize, onderwijs te geven in die vakken, welke tot eene geleerde en beschaafde opvoeding worden vereischt.

Daar hij het geluk heeft gehad, onderscheiden Jongelingen, die oogenschijnlijk reeds hunnen tijd hadden verzuimd en door hunne ouders of voogden van hen weinig meer werd verwacht, tot werkzaamheid en vlijt terug te brengen, welke thans voor een goed gedeelte in verschillende maatschappelijke betrekkingen voordeelig zijn geplaatst, zoo is hij in staat de beste getuigenissen te produceren.

Zij, die nadere inlichting wenschen te erlangen, gelieven zich met gesloten billetten, *franco*, te adresseren bij de Boekverkoopers WEIJTINGH en DE HART, Warmoesstraat, onder de letters A. P. Z.

(7861) Bij fatsoenlijke gehuwde lieden, zonder kinderen, wordt *TE HUUR* aangeboden: één, twee of drie zeer net GEMEUBELEERDE KAMERS, in het midden dezer stad gelegen.

Iemand hierop reflecterende, gelieve zich te adresseren, onder Letter R, aan het Bureau van den *Avondbode*.

(7862) G. T. N. SURINGAR, Boekhandelaar te *Leeuwarden*, heeft met den 1 Januarij 1841 opengesteld:

DE INTEEKENING OP EENE GEHEEL NIEUWE EN MINKOSTBARE

UITGAVE

VAN

alle de Leerredenen

VAN

VAN DER PALM,

naar een plan van klassificatie, door wijlen den Hoogleeraar-zelven ontworpen en bewerkt; breeder omschreven bij alomme *gratis* te verkrijgen PROSPECTUS. Prijs in groot-octavo, overeenkomstig den derden druk van des Schrijvers werk, getiteld: *SALOMO*, *f* 2.25 per deel, en in kleiner formaat *f* 1.50.

(7863) De Boekhandelaar JOHs. GUIJKENS, *in de Kalverstraat, tusschen de Duifjes- en Gaperstegen*, N°. 215, heeft uitgegeven:

I. J. F. L. MULLER. NIEUWE VERSJES VOOR KINDEREN, met zes fraaije Platen, in carton. . . . . *f* 1.50.

II. IDEM, IDEM, IDEM, voor *Schoolgebruik*. . . . . . » 0.40.

Op vereerend verlangen van velen, is de *Tweede Druk* van dit Bundeltje Nieuwe Versjes, hetwelk een' algemeenen bijval geniet, voor Schoolgebruik bestemd.

III. W. J. OLIVIER. DE WERELD IS EEN HUIS, Handboekje voor de Jeugd, ter harer opleiding tot de kennis en vereering van den ONEINDIGEN BOUWMEESTER. Met vijf uitslaande, door W. VAN SENUS, gegraveerde Platen. . . . . *f* 2.75.

Dit hoogst belangrijk Werkje, *een wetenschappelijk Godsdienstig Wereldbegrip voor onze Jongelingen en Jufferschap* bevattende; is uitmuntend geschikt voor Prijzen op de Scholen, weshalve hetzelve aan alle Instituteurs ten sterkste wordt aanbevolen.

IV. REIZEN en LOTGEVALLEN VAN JAAPJE PALM. *Een Nederlandsch Sprookje, uit de Zestiende Eeuw*, met gegraveerde Plaatjes, in carton. . . . . *f* 1.20.

In den juisten kindertoon, en tevens geestig geschreven, is dit een allerliefst Prent- en Boekgeschenkje voor de Lees- en Leergrage Jeugd.

Bij gemelden Uitgever is in voorraad eene alleruitgebreidste sortering BOEK- en PRENT-GESCHENKEN, zoowel voor de *laagste* als *hoogste* Schoolklasse bestemd.

Schouwburgen, Concerten, enz.

THEATRE FRANCAIS. (*Sous la direction de Mr.* PRUDENT.) Samedi 23 Janvier 1841. Pour les Débuts de Mr. *Alexandre Rey* et ceux de Mlle. *Hermance:* Une représentation de: CINNA, OU LA CLEMENCE D'AUGUSTE, Tragédie, en 5 actes, de *Corneille*. On commencera par: PHILIPPE, Comédie-Vaudeville, de *Scribe*.

On commencera à 7 heures.

THEATRE ITALIEN, *Amstelstraat.* (N°. 24 de l'Abonnement.) Samedi 23 Janvier 1841. (Sans aucune remise.) La dernière représentation de: ROBERTO D'EVREUX, Grand Opéra, en 4 actes; Musique de *Donizetti*. Mlle. *Matthey* remplira le rôle de la *Reine Elisabeth d'Angleterre*.

Le Spectacle commencera à 7½ heures.

Le Bureau de Location sera ouvert depuis 10½ heures du matin jusqu'à 3 heures après midi.

Lundi 25 Janvier: La cinqième représentation de BELISAIRE.

Lundi 1 Fevrier: Représentation extraordinaire au Bénéfice de Mlle. *Matthey:* ANNE DE BOULEN. Mlle. *Matthey* remplira le rôle de *Anne de Boulen*.

Samedi 6 Fevrier: (Fête de Nuit) à 11 heures Grand BAL Paré et Masqué.

L'Orchestre sera conduit par Mr. *Pedrotti*, premier chef d'orchestre de l'Opéra Italien.

SALON DES VARIETES, in de *Nes*. Vrijdag den 22 Januarij 1841. *Eene eerste Voorstelling* van: EENE NOORD-HOLLANDSCHE VRIJSTERMARKT IN 1696, OF TETJEROEN TE SCHERMERHORN, Oorspronkelijk Geschiedkundig Blijspel met Zang, in twee Bedrijven, door den Heer *C. A. van Raay*, met de oude nationale Zangen, nieuwe Decoratiën en Costumes. Na hetzelve: DE BEURS VAN IJSSELSTEIN, Vaudeville, in één Bedrijf, naar het Fransch vrij gevolgd.

Entrée 75 Cts., welke in vertering zal worden aangenomen.

Aanvang ten 7½ Ure. JH. DUPORT.

J. W. KLEINE, Klarinettist, heeft de eer het kunstminnend Publiek te berigten, dat zijn jaarlijksch CONCERT zal plaats hebben op Donderdag den 4 Februarij 1841, in den Hoogduitschen Schouwburg, Amstelstraat. — Het Programma zal nader worden bekend gemaakt.

C. C. FISCHER heeft de eer te berigten, dat hij voornemens is, op Woensdag den 27 Januarij 1841, in de Zaal van den Franschen Schouwburg, te geven een Groot CONCERT, VOCAAL en INSTRUMENTAAL.

PROGRAMMA:

EERSTE DEEL. 1. Ouverture van J. N. Hummel. — 2. Concertino, voor de viool, van den Heer J. B. van Bree, uit te voeren door *C. C. Fischer*. — 3. Aria van Mercadante, te zingen door Mejufv. *Elisa Meerti*. — 4. Fantaisie op motiven van *Robert le Diable*, voor de guitar, uit te voeren door den Heer *F. Stoll*. — Nieuwe scène, voor den waldhoorn, van den Heer J. B. van Bree, uit te voeren door den Heer *N. J. Potdevin*.

TWEEDE DEEL. 1. Ouverture van W. A. Mozart. — 2 Concertante, voor piano en viool, van Lafort en Herz, uit te voeren door den Heer *J. J. Witsen* (als Liefhebber, op verzoek van den Concertgever) en *C. C. Fischer*. — 3. Groote Aria uit de Opera *Lucia di Lammermoor*, te zingen door Mejufv. *Elisa Meerti*. — 4. Introductie en Variatiën op thema's van *Le Pré aux Clercs*, voor de Clarinet, van H. Dahmen, uit te voeren door den Heer *J. W. Kleine*. — 5. Romances, te zingen door Mejufv. *Elisa Meerti*. — 6. Nieuwe Fantaisie, voor de viool, op motiven van *Norma*, gecomponeerd en uit te voeren door *C. C. Fischer*.

Prijs *f* 2.

De Entrée-Billetten zijn te bekomen aan het Muzijk-Magazijn van den Heer *Roumen*, Kalverstraat, en aan het bureau van voornoemden Schouwburg, alwaar Dingsdag en Woensdag plaatsen te bespreken zijn.

Ingezonden Stukken.

AAN DE REDACTIE VAN DEN AVONDBODE.

BEZUINIGING.

Bij velen wordt tegenwoordig dit woord gebezigd, alsof hiermede alle rijksuitgaven waren weg te cijferen, en alsof *dit woord alleen* een onweerstaanbaar argument ware. Het woord bezuiniging evenwel is, als zoo vele andere woorden, waarvan men tegenwoordig ziet gebruik maken, zinledig, zoolang men daarvan geene toepassing op het werkdadig leven kan maken. Zij dan ook, die zich aan de toepassing wagen, en het een of ander aanvoeren, waarop zij de bezuiniging wenschen te zien toegepast, doen dit vaak al zeer onhandig, en toonen niet zelden hunne volstrekte onkunde in de zaken, waarover zij schrijven, en zich verstouten op meesterachtigen toon het gouvernement lessen te geven. Het aanhalen van voorbeelden, en het doen uitkomen van al het bespottelijke, door die voorstellen behoorlijk in het licht te plaatsen, zou gemakkelijk vallen. Wij willen ons echter die moeite niet geven. Liever willen wij hier herinneren de bedenking, onlangs door het gouvernement in het midden gebragt, dat, alvorens van bezuiniging te spreken, men van de begrooting van uitgaven behoort af te trekken de renten der schuld en alle andere uitgaven, ingevolge wettelijke bepalingen daargesteld. Eerst na die aftrekking ziet men, hoe betrekkelijk gering de som is, waarover, door het rijk, bezuinigingen kunnen gemaakt worden. Dan eerst ontwaart men, dat de bedoelde bezuinigingen, verondersteld, dat ze mogelijk zijn, slechts van geringe beteekenis kunnen wezen, en niet in staat, de uitgaven zoo bijzonder merkbaar te verminderen.

Wij gelooven echter geenszins, dat men hetzelfde zal kunnen zeggen, zoodra er in het algemeen sprake is van gemeentelijke uitgaven, die van polder- en dijkbesturen, en dergelijke. Onzes inziens, zouden, bij zoodanige particuliere administratiën, hoezeer niet bij alle, edoch bij niet weinige, goede sommen te bezuinigen zijn, en de lasten van den ingezeten daardoor zeer wezenlijk verligt kunnen worden. — Allezins te regt heeft het gouvernement dezer dagen gesproken van de doelmatigheid der afschaffing « van noodelooze of verouderde inrigtingen, » en van het « maken van vereenvoudigingen » in het beheer der gemeenten — en, wij voegen er bij, evenzeer in dat van dijk- en polderbesturen.

Immers, een ieder zal het daarvoor moeten houden, dat er « vereenvoudiging » mogelijk is, wanneer, in eene gemeente van vijf of zes honderd huisgezinnen, niet minder dan een vijftigtal huisgezinnen geteld worden, welke allen hun bestaan vinden in een of ander gemeentelijk postje of ambtje. — Immers, een ieder zal aan « noodelooze inrigtingen » denken, wanneer hij verneemt, dat steden, wier getal belastingpligtigen, die, buiten het patentregt, *f* 40 of meer in de beschreven rijksmiddelen betalen, 50 of daaromtrent beloopt, evenwel, behalve een' stedelijken ontvanger, nog daarenboven een' stads thesaurier bezoldigen. — Zal men niet ook aan veranderde inrigtingen herinnerd worden, wanneer men weet, dat hier of daar stedelijke postjes zijn, welke met *f* 1,200 en *f* 1,800 's jaars *ruim* betaald zouden wezen, en nogtans den titularis *f* 4,000, ja *f* 5,000, en meer zelfs jaarlijks opbrengen. — Maar zijn dan ook in alle die gemeenten de plaatselijke lasten niet zwaar te noemen, het zij dan onder den naam van octrooi, of wel van waag- of kaai-geld of dergelijke?

Noodelooze uitgaven zullen het minstens kunnen genoemd worden, wanneer, bij de geringste aanleiding, een' feestelijken maaltijd op stadskosten wordt aangerigt, waar men zich zelven en zijne vrienden onthaalt. — Lastig ongetwijfeld, acht het deze of gene gouverneur, wanneer hij overal, waar hij op zijne tournées komt, zich met een *collation* of *diner* geplaagd ziet.

Wij vragen, of niet op zoodanige plaatsen, waar een of ander van het boven bedoelde, als gewoonte of overoud gebruik, nog bestaat, noodelooze uitgaven of verouderde inrigtingen af te schaffen zijn; en of niet, langs dien weg, menig plaatselijk octrôoi zoude worden verminderd, menige gemeentelijke lasten of opcenten kunnen vernietigd worden?

Even als het vertier of verbruik, vaak zelfs van de eerste noodwendigheden, door gemeentelasten, op onderscheidene plaatsen, belangrijk bezwaard is, — zoo wordt ook, hier en daar, de landbouw gedrukt door dijk- en polderlasten, welke niet altijd tot de eigenlijke bestemming worden besteed. Hoevele dijk- en polderbesturen toch, hebben niet, om maar iets te noemen, ruime, soms fraaije, zelfs kostbare gebouwen, bestemd tot het houden der gewone vergaderingen; gebouwen, welke hoewel eenmaal noodzakelijk, zulks thans niet meer zijn, en tegenwoordig voornamelijk dienen tot het verschaffen van een goed nachtverblijf aan de leden, wanneer, te midden der belangrijke beraadslagingen over de uitlozing van het overtollig water, of het behoorlijk onderhoud der sluizen, de avond mogt zijn gevallen. Is het wel noodig, dat heemraden, ingelanden of eigengeërfden, of hoe anders deze polder- en dijkheeren geheeten zijn, behalve hunne bezoldingen, nog kosteloos van alles voorzien worden? Immers er zijn polderbesturen, waar de heemraden (van den dijkgraaf spreken wij niet) met vrij aanzienlijke sommen bezoldigd, of, wil men, gedefroijeerd worden. — Zoude men niet geneigd zijn te gelooven, dat op zoodanige wijze de polderlasten veel hooger worden opgevoerd dan noodig is? Zoude niet, door het daarstellen van vereenvoudiging, waar zoo iets plaats heeft, de kosten van beheer kunnen verminderd, en de landbouw met der daad kunnen ontlast worden? Wij houden ons overtuigd, dat, bij een aantal polder- en dijkbesturen, de bezuiniging gemakkelijk in dier voege zoude te behartigen zijn, dat de jaarlijksche omslag der polderlasten, met *f* 2 en *f* 3, ja meer zelfs, per bunder, konde verminderd worden.

Wij willen noch omtrent het eene, noch omtrent het andere, in verdere bijzonderheden treden, en meenen door deze algemeene aanmerkingen genoeg gezegd te hebben, om onze lezers te overtuigen, dat het gouvernement dezer dagen, in de antwoorden op de bedenkingen der leden van de tweede kamer, wel en teregt heeft gesproken van de doelmatigheid van het afschaffen van noodelooze of verouderde inrigtingen, en van de mogelijkheid tot het maken van vereenvoudigingen in een aantal gemeenten des rijks.

P....., Januarij 1841. V. H.

WILLEMSOORD, 20 *Januarij* 1841.

Gelezen hebbende in het *Handelsblad* van den 19 dezer, N°. 2872, het binnenbrengen van het roerloos schip, met 10 voet water binnen boord, *Wilhelmina Lucia*, gezagvoerder J. P. Carst, op den 18 dezer, door de stoomboot *Noord Holland*, is het ons vreemd voorgekomen, dat daarbij geene melding is gemaakt van de *Texelsche loodsbooten rinkelaars* N°. 2, 3 en 4, waaraan voor het grootste gedeelte het binnenbrengen van dien bodem, alsmede de redding der equipagie, moet toegeschreven worden; zoo als uit hunne verklaring is gebleken.

Het zoude ons bijzonder aangenaam zijn, dit in U-Ed. geëerd blad te willen plaatsen.

De onder-inspecteur over het loodswezen te Willemsoord,
J. CHALMERS HOYNCK VAN PAPENDRECHT.
De commissaris der loodsen,
A. J. STRUIJK.

TE AMSTERDAM [illegible] VERANTWOORDELIJK